

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 971

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 decembrie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.329. — Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției asupra relațiilor personale care privesc copiii, adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003.....	2	alin. (1) lit. a) și art. 99 alin. (5) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, precum și a dispozițiilor art. 123 pct. 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	15–16
1.330. — Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului semnat la București, la 25 septembrie 2006, privind amendarea Acordului Central European de Comerț Liber (C.E.F.T.A.), adoptat la Cracovia la 21 decembrie 1992.....	2	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 648 din 5 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.....	3–5	1.563. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.533/2003 privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar de mare viteză și a Hotărârii Guvernului nr. 850/2003 privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar convențional din România cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean.....	17–27
Decizia nr. 658 din 10 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 și art. 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	6–8	1.640. — Hotărâre privind transmiterea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Petroșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Petroșani, județul Hunedoara.....	27–28
Decizia nr. 669 din 10 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319 ¹ și art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă.....	9–10	1.642. — Hotărâre pentru modificarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.069/2002 privind trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului și administrarea Ministerului de Interne în proprietatea privată a municipiului Vaslui, județul Vaslui, și administrarea Consiliului Local al Municipiului Vaslui	29
Decizia nr. 671 din 10 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 ¹ și art. 305 din Codul de procedură civilă	10–11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 689 din 10 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2004 privind instituirea unor măsuri postprivatizare la Societatea Comercială „Automobile Dacia” — S.A.....	12–14	1.407. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2006/31/PESC de prelungire a măsurilor restrictive impuse Liberiei	29–31
Decizia nr. 694 din 17 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) lit. b), art. 93 alin. (1), art. 94			

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Convenției asupra relațiilor personale care privesc copiii,
adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 322 din 8 noiembrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția asupra relațiilor personale care privesc copiii, adoptată la Strasbourg la 15 mai 2003, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**TRAIAN BĂSESCU**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 28 noiembrie 2006.

Nr. 1.329.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului
semnat la București, la 25 septembrie 2006,
privind amendarea Acordului Central European de Comerț
Liber (C.E.F.T.A.), adoptat la Cracovia la 21 decembrie 1992**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 321 din 8 noiembrie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul semnat la București, la 25 septembrie 2006, privind amendarea Acordului Central European de Comerț Liber (C.E.F.T.A.), adoptat la Cracovia la 21 decembrie 1992, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**TRAIAN BĂSESCU**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 28 noiembrie 2006.

Nr. 1.330.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 648**

din 5 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Ahmed Mohamed Ahmed Abbas în Dosarul nr. 6.831/RF/2005 (43.126/3/2005) al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal, cauză înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 694D/2006.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă interpretul desemnat în cauză spre a asigura traducerea, dl Dalati Bassam.

Magistratul-asistent referă faptul că partea Oficiul Național pentru Refugiați a transmis prin Serviciul de Registratură al Curții Constituționale note scrise, depuse la dosarul cauzei, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 926D/2006, nr. 1.176D/2006 și nr. 1.191D/2006, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Ike John în Dosarul nr. 47.428/3/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal, de Nganga Tanga Gabriel în Dosarul nr. 1.515/302/2006 al Judecătoriei Sectorului 5 București, respectiv de Jonson Kawa în Dosarul nr. 44.006/3/2005 (7.122/RF/2005) al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă interpretul desemnat a asigura traducerea în aceste cauze, d-na Elena Andrei. Magistratul-asistent informează Curtea că, și în aceste dosare, partea Oficiului Național pentru Refugiați a transmis concluzii scrise cu un conținut identic, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Curtea, având în vedere identitatea obiectului excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.191D/2006,

nr. 1.176D/2006 și nr. 926D/2006 la Dosarul nr. 694D/2006, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public arată că Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România a fost abrogată prin dispozițiile art. 152 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, iar soluția legislativă cuprinsă de dispozițiile art. 5 pct. 2 din ordonanța criticată a fost preluată, în principiu, de prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din noua lege în materia azilului. Astfel, condițiile legale prevăzute de art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 pentru acordarea protecției subsidiare sunt aceleași cu cele prevăzute de art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 pentru acordarea protecției umanitare condiționate. Având în vedere dubla identitate dintre conținutul juridic al dispozițiilor de lege abrogate, inițial criticate, și cele cuprinse în noul act normativ în materie, pe de o parte, precum și dintre motivele de neconstituționalitate susținute de autorul prezentei excepții și cele analizate de Curtea Constituțională prin numeroasele sale decizii privind soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, pe de altă parte, rezultă că jurisprudența în materie a Curții se impune a fi menținută și în prezenta cauză și invocă, în acest sens, Decizia nr. 321 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 9 mai 2006.

În concluzie, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, deoarece în cauza de față nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței constante în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 2 februarie, 13 martie și 30 martie 2006, pronunțate în dosarele nr. 6.831/RF/2005 (43.126/3/2005), nr. 47.428/3/2005 și nr. 44.006/3/2005 (7.122/RF/2005), **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal, precum și prin Încheierea din 17 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.515/302/2006, Judecătoria Sectorului 5 București au sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.** Excepțiile au fost ridicate de Mohamed Ahmed Abbas Ahmed, Ike John și Jonson Kawa în cauze având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva unor sentințe judecătorești de respingere a plângerii împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a

cererii de acordare a statutului de refugiat, precum și de Nganga Tanga Gabriel într-o cauză având ca obiect plângerea împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii de recunoaștere a statutului de refugiat.

În motivarea excepțiilor de neconstituționalitate având un conținut similar, se susține că dispozițiile art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 sunt contrare prevederilor art. 22 alin. (2) din Constituție, interpretate în raport cu dispozițiile art. 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 3 din Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, dar și în raport cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia protecției împotriva torturii, pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante.

Se susține că, dată fiind lipsa de claritate a dispozițiilor legale criticate, acestea permit, pe de o parte, limitarea condițiilor de acordare a protecției umanitare condiționate numai la situațiile în care riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante ar surveni dintr-o temere bine întemeiată de persecuție, pentru unul sau mai multe dintre cele cinci motive de persecuție (rasa, religia, naționalitatea, opinia politică și apartenența la un anumit grup social), în condițiile în care prevederile art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la interzicerea torturii, au un caracter absolut și necondiționat. Pe de altă parte, caracterul ambiguu al dispozițiilor legale criticate lasă loc unor interpretări arbitrare și în ceea ce privește „natura și conținutul pedepselor și tratamentelor inumane ori degradante”. În acest sens, sunt prezentate aspecte referitoare la situația de fapt a autorului excepției și la riscul concret determinat de întoarcerea sa în țara de origine, aspecte pe care instanța de judecată nu le-a apreciat drept „motive plauzibile” pentru a dispune acordarea protecției umanitare condiționate.

În plus, în Dosarul nr. 1.191D/2006, autorul excepției susține că textul de lege criticat contravine și prevederilor constituționale ale art. 18, 20, 33, 41, 45 și 47, fără a arăta însă în ce constă această contradicție.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal și Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile legale criticate sunt suficient de clare în stabilirea criteriilor pentru acordarea protecției umanitare condiționate, fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale și convenționale, dar și cu jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepțiile de neconstituționalitate.

Guvernul a transmis punctul său de vedere prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În esență, se afirmă că textele legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale și convenționale invocate, prin care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, în sprijinul acestor susțineri fiind indicate deciziile nr. 291/2001 și nr. 244/2005 ale Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 5 alin. (1) pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România sunt

constituționale. Dispozițiile de lege criticate nu numai că nu contravin prevederilor din Constituție și celor cuprinse în instrumentele juridice internaționale în materia refugiaților, referitoare la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, precum și la interzicerea torturii, ci, dimpotrivă, le dau expresie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat prin încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, care au următorul cuprins: „*Protecția umanitară condiționată se poate acorda străinului care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 2 alin. (1) și cu privire la care există motive serioase să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, riscă să sufere o vătămare a drepturilor sale constând în: (...)*

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante.”

Curtea constată că, la o dată ulterioară sesizării, a intrat în vigoare Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, care, prin art. 152 alin. (2), abrogă Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, precum și oricare alte dispoziții contrare.

Din examinarea comparativă a celor două acte normative se constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost preluată, într-o redactare similară, de dispozițiile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006, care prevăd următoarele:

Art. 26 — Protecția subsidiară: „(1) *Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.*

(2) *Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: (...)*

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante.”

Întrucât noul text de lege din actul normativ abrogator — Legea nr. 122/2006 — preia, în principiu, substanța juridică a dispozițiilor de lege criticate din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în prezent, dispozițiile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, asupra cărora Curtea Constituțională se va pronunța.

În motivarea excepției ridicate, autorii invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 18 — *Cetățenii străini și apatrizii*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, art. 33 — *Accesul la cultură*, art. 41 — *Munca și protecția socială a muncii*, art. 45 — *Libertatea economică și ale art. 47 — Nivelul de trai*.

De asemenea, sunt invocate și dispozițiile art. 2 — *Dreptul la viață* și ale art. 3 — *Interzicerea torturii* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 3 din Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatrizului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios și care, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări. Alineatul (2) al aceluiași articol explicitează noțiunea de risc serios, prin care se înțelege, potrivit pct. 2, tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin, în esență, că aceste prevederi, pe de o parte, sunt lipsite de claritate și precizie în ceea ce privește definirea naturii și conținutului pedepselor și tratamentelor pentru a fi considerate inumane sau degradante, iar pe de altă parte, limitează condițiile de acordare a protecției umanitare doar la cazul în care riscul de tortură, pedepse sau tratamente inumane sau degradante ar surveni dintr-o temere bine întemeiată de persecuție ce are la bază unul sau mai multe dintre motivele definiției Convenției de la Geneva din 1951, și anume rasa, religia, naționalitatea, opiniile politice, apartenența la un anumit grup social. Or, această limitare contravine, în opinia autorilor excepției, dreptului absolut la viață și la integritate fizică și psihică, precum și dreptului la protecție împotriva torturii, statuate atât în Constituție, cât și în instrumente juridice internaționale la care România este parte.

Curtea Constituțională a mai examinat critici de neconstituționalitate asemănătoare cu prilejul soluționării

excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, prevederi al căror conținut juridic a fost preluat, în principiu, așa cum s-a arătat, în art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România. În jurisprudența sa anterioară în materie, de exemplu deciziile nr. 264/2006 și nr. 345/2005, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că dispozițiile legale criticate, reglementând condițiile în care se poate acorda protecția umanitară condiționată, sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale și convenționale prin care se consfințește dreptul la viață și la integritate fizică și psihică. Pe de altă parte, Curtea a constatat că singura condiție impusă de prevederile legale atacate o constituie existența unor motive temeinice cu privire la care să se creadă că, dacă va fi returnat în țara de origine, străinul va fi expus unui risc serios constând în tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante. De asemenea, în ceea ce privește criticile referitoare la lipsa de claritate și precizie a textului de lege atacat, Curtea a reținut că acesta oferă suficiente repere și elemente pentru ca persoana căreia i se adresează să înțeleagă condițiile în funcție de care i se poate acorda forma solicitată de protecție umanitară. Totodată, s-a mai arătat că determinarea circumstanțelor specifice fiecărei situații în parte, a riscurilor la care ar fi expusă o persoană în cazul returnării sale în țara de origine sau în țara în care își avea reședința obișnuită, precum și aplicarea sau interpretarea textului de lege criticat sunt aspecte ce excedează obiectul controlului de constituționalitate, acestea fiind atribute ale organelor competente în această materie sau instanței de judecată.

Întrucât în cauza de față sunt criticate aceleași aspecte ca și cele deja examinate de Curte în jurisprudența sa anterioară și față de aceleași temeuri constituționale, soluția pronunțată prin deciziile menționate, precum și considerentele ce au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții.

Cât privește indicarea, în plus, a art. 18, 20, 33, 41, 45 și 47 din Constituție ca pretins încălcate, Curtea constată, pe de o parte, că acestea nu au relevanță în cauză, iar, pe de altă parte, autorul excepției nu susține această critică prin nici un fel de argument, astfel că, și sub acest aspect, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Ahmed Mohamed Ahmed Abbas, Ike John și Jonson Kawa în dosarele nr. 6.831/RF/2005 (43.126/3/2005), nr. 47.428/3/2005 și, respectiv, nr. 44.006/3/2005 (7.122/RF/2005) ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal, precum și de Nganga Tanga Gabriel în Dosarul nr. 1.515/302/2006 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 octombrie. 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 658

din 10 octombrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 și art. 141
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 29 alin. (6)
din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 și 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 11.284/2005 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 137 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală. În ceea ce privește celelalte texte de lege criticate, apreciază că acestea nu aduc atingere textelor constituționale pretins încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 decembrie 2005, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 și 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați într-o cauză având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, pe de o parte, că dispozițiile art. 137 și 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 contravin prevederilor constituționale ale art. 16, 21, 24 și 53 și, pe de altă parte, că dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 contravin prevederilor constituționale ale art. 16, 21, 24 și ale 146 lit. d), precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, autorul excepției arată că dispozițiile art. 137 și 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 contravin prevederilor constituționale invocate, deoarece „lipsa obligativității încuviințării de către o instanță de judecată a titlurilor executorii emise

administrativ de către Ministerul de Finanțe exceptează de la controlul judiciar tocmai aceste acte, discriminând celelalte părți care au nevoie de un proces în fața unei instanțe, de solicitarea încuviințării executării silită și [...] de intermediul unui executor judecătoresc pentru a-și valorifica drepturile”.

Totodată, autorul excepției apreciază că dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 contravin prevederilor constituționale și convenționale invocate, întrucât cenzurarea excepției de către instanța în fața căreia aceasta este ridicată reprezintă o îngădire a liberului acces la justiție, „în materie de neconstituționalitate singura instanță competentă fiind Curtea Constituțională”.

Judecătoria Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 și 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 este întemeiată în raport de prevederile art. 16 din Constituție, întrucât „această procedură simplificată, care permite creditorului unei creanțe bugetare să emită unilateral titluri executorii împotriva debitorilor, fără niciun control de legalitate și, mai mult, să le execute silit în aceleași condiții, creează un dezechilibru vădit între aceștia, creditorul fiind favorizat”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece „legiuitorul a reglementat posibilitatea persoanelor interesate de a contesta orice act de executare silită, în condițiile procedurale stabilite de lege, și de a beneficia de garanțiile privitoare la desfășurarea procesului”, potrivit art. 169 alin. (3) și (4) din Codul de procedură fiscală.

Totodată, se arată că art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 nu aduce atingere art. 21, 24 și 146 lit. d) din Constituție, deoarece instituirea prin alin. (6) al art. 29 din Legea nr. 47/1992 a cazurilor de inadmisibilitate a unei excepții de neconstituționalitate nu este de natură să conducă la ideea că prin aceasta instanța care judecă fondul se substituie, sub acoperirea unei dispoziții legale, Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 137 și 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004.

La data sesizării Curții Constituționale, textele de lege criticate aveau următorul conținut:

— Art. 137 și 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

— Art. 137: „(1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(2) Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege.

(3) Executarea silită începe în termen de 15 zile de la data înștiințării.

(4) Înștiințarea de plată este act premergător executării silită.

(5) Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare competent va conține, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), următoarele: codul de identificare fiscală, domiciliul fiscal al acestuia, precum și orice alte date de identificare; cuantumul și natura sumelor datorate și neachitate, temeiul legal al puterii executorii a titlului.

(6) Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor fiscale se va întocmi un singur titlu executoriu.

(7) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțe fiscale, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 133.

(8) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 33 alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis și dovada comunicării acestora, organul de executare va restitui de îndată titlurile executorii organelor emitente.

(9) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile.

(10) În cazul în care instituțiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor fiscale, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau local, după caz.

(11) În cazul în care autoritățile administrației publice locale transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.“;

— Art. 141: „(1) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu.

(2) Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), următoarele: numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, precum și indicarea consecințelor nerespectării acesteia.“;

— Art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale: „Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.“

Ulterior sesizării Curții Constituționale, alin. (4) al art. 137 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 a fost abrogat expres prin art. I pct. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 35 din 26 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 675 din 7 august 2006, iar alin. (3) al art. 137 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 a fost modificat, având următorul conținut: „Modificarea titlului de creanță atrage modificarea titlului executoriu în mod corespunzător.“

Totodată, prin art. I pct. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 35/2006 s-a introdus un nou alineat la art. 137 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, cu următorul cuprins:

„(7) Netransmiterea titlurilor executorii provenite în urma sancționării contravenționale, în termen de 90 de zile de la emiterea de către organele competente, conduce la anularea acestora. Conducătorul organului emitent al titlului executoriu are obligația emiterii deciziei de imputare a contravalorii contravenției personalului care se face vinovat de întârziere. Termenul de 90 de zile se prelungește cu perioada scursă în procedura de contestare a proceselor-verbale de constatare a contravenției.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încălcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea observă că, deși autorul excepției de neconstituționalitate a invocat în susținerea acesteia întregul text al art. 16 și 21 din Constituție, în realitate excepția se referă numai la primele două alineate ale art. 16 și la primele 3 alineate ale art. 21.

Examinând excepția, Curtea Constituțională reține următoarele:

I. Susținerea potrivit căreia prin prevederile art. 137 alin. (1), (2), (5)–(11) și ale art. 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 se aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), întrucât se creează o inegalitate între organele de executare competente și celelalte părți, în speță persoane juridice, nu este întemeiată, deoarece principiul egalității se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, și nu la egalitatea între persoane juridice și autorități publice.

Totodată, nu poate fi reținută nici susținerea conform căreia „titlurile executorii emise administrativ de către Ministerul de Finanțe“ sunt „exceptate de la controlul judiciar“, ceea ce ar încălca prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare. Aceasta deoarece legiuitorul a reglementat posibilitatea persoanelor interesate

de a contesta orice act de executare silită, în condițiile procedurale stabilite de lege.

Astfel, potrivit art. 169 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură fiscală, „*Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare [...]*”, iar, potrivit alin. (4) al aceluiași articol, „*Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.*”

În final, Curtea observă că nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea art. 53 din Constituție, deoarece prin dispozițiile art. 137 alin. (1), (2), (5)–(11) și ale art. 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 nu se aduce nicio restrângere exercițiului dreptului de acces liber la justiție și nici dreptului la apărare.

II. Cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în raport de dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 24, 53 și ale 146 lit. d) din Legea fundamentală, precum și de prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea s-a pronunțat prin numeroase decizii, dintre care menționăm Decizia nr. 668 din 15 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 30 ianuarie 2006, și Decizia nr. 329 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 12 mai 2006, respingând de fiecare dată excepția de neconstituționalitate.

Cu aceste prilejuri Curtea a reținut, în esență, că textul de lege criticat nu aduce atingere art. 146 lit. d) din Constituție, deoarece dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 „sunt norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu face însă posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale”.

Pentru aceleași considerente nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea art. 21 alin. (1), (2) și (3) din

Constituție și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Totodată, s-a mai arătat că „procedura de soluționare a excepției de neconstituționalitate ridicată în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial nu conține privilegii sau discriminări, pentru a fi reținută o încălcare a prevederilor cuprinse în art. 16 din Legea fundamentală, referitoare la egalitatea în drepturi. De asemenea, textul de lege criticat nu aduce nicio atingere dreptului la apărare al părților, acestea având deplina libertate de a-și angaja apărător și de a se prevala de toate garanțiile prevăzute de lege pentru exercitarea dreptului la apărare”.

III. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 137 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, excepția urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, pentru următoarele motive:

Ulterior sesizării Curții Constituționale, alin. (4) al art. 137 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 a fost abrogat expres prin art. I pct. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 35 din 26 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 7 august 2006.

Totodată, prevederile art. 137 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 au fost modificate, prin același act normativ, soluția legislativă adoptată în urma modificării textului fiind substanțial diferită.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că, în cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea legală supusă controlului a fost modificată, Curtea se pronunță asupra prevederii legale în noua sa redactare numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării. Curtea constată însă că această cerință nu este îndeplinită.

Or, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se poate pronunța asupra dispozițiilor „*dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare*”, așa încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă, conform dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d.) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 alin. (1), (2), (5)–(11), ale art. 141 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A din Galați în Dosarul nr. 11.284/2005 al Judecătoriei Iași.

II. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de același autor în același dosar. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 669

din 10 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319¹ și art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319¹ și art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Gabriel Rafail Anastasiu în Dosarul nr. 3.479/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București și de Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei în Dosarul nr. 1.096/C/2006 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, Adrian Gabriel Rafail Anastasiu, reprezentat prin avocat Iulius Stegaru. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 956D/2006 și nr. 977D/2006, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Apărătorul părții prezente și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor.

În temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea dispune conexarea Dosarului nr. 977D/2006 la Dosarul nr. 956D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul Iulius Stegaru solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Astfel, arată că prin redactarea lor defectuoasă, dispozițiile art. 403 alin. 1 și 4 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) și ale art. 24, precum și principiului contradictorialității, întrucât nu permit formularea niciunei apărări împotriva modului de stabilire a cuantumului cauțiunii. Depune, în acest sens, note scrise la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.479/300/2006, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Adrian Gabriel Rafail Anastasiu cu ocazia soluționării unei cauze civile ce are ca obiect o contestație la executare.

Prin Încheierea din 2 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.096/C/2006, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319¹ și art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei

cu ocazia soluționării unei cauze civile ce are ca obiect suspendarea executării silite formulate de Direcția Silvică Suceava în contradictoriu cu Fundația Umanitară Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare. În acest sens arată că exigențele unui proces echitabil implică efectuarea actelor de procedură într-un mod care să permită desfășurarea normală a procesului, cu respectarea dreptului la apărare, a principiului contradictorialității și a autorității de lucru judecat. Astfel, autorii excepției consideră că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât „permit suspendarea executării unei hotărâri irevocabile și executorii de către președintele instanței și nu de către «o instanță», în sensul art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fără citarea părților și, totodată, permit ca o hotărâre irevocabilă să fie inoperantă, fie și temporar, nesocotindu-se puterea de lucru judecat.”

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Suceava — Secția civilă, ca urmare a Adresei Curții Constituționale nr. 5.360 din 24 mai 2006, prin care i s-a solicitat opinia față de excepția de neconstituționalitate formulată, apreciază că aceasta este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 319¹ și ale art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora:

Art. 319¹: „*Instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei anulare se cere, sub condiția depunerii unei cauțiuni. Dispozițiile art. 403 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.*”

Art. 403 alin. 4: „*În cazuri urgente, dacă s-a plătit cauțiunea, președintele instanței poate dispune, prin încheiere și fără citarea părților, suspendarea provizorie a executării până la soluționarea cererii de suspendare de către instanță. Încheierea nu este supusă niciunei căi de atac. Cauțiunea care trebuie depusă este în cuantum de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani. Cauțiunea depusă este deductibilă din cauțiunea stabilită de instanță, dacă este cazul.*”

Autorii excepției susțin că reglementările criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate.

Astfel, prin Decizia nr. 389 din 9 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 19 iunie 2006, Curtea a reținut cele ce urmează: „împrejurarea că împotriva încheierii instanței prin care s-a dispus suspendarea provizorie a executării, până la soluționarea cererii de suspendare, nu se poate promova nicio cale de atac nu este de natură să înfrângă dispozițiile

constituționale referitoare la accesul liber la justiție, deoarece legiuitorul, în virtutea prerogativelor conferite de art. 126 alin. (2) din Constituție, poate stabili reguli de procedură diferite, adecvate fiecărei situații juridice, iar pe de altă parte, prevederile constituționale nu garantează folosirea tuturor căilor de atac.”

De asemenea, prin Decizia nr. 8 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 17 februarie 2006, Curtea a reținut că dispozițiile mai sus menționate nu contravin nici prevederilor art. 24 din Legea fundamentală, „având în vedere, pe de-o parte, urgența care impune suspendarea provizorie a executării silite — urgență care nu îngăduie întârzieri generate de exercitarea vreunei căi de atac împotriva încheierii instanței —, iar pe de altă parte, faptul că măsura provizorie dispusă de președintele instanței nu îl prejudiciază pe creditor în valorificarea pretențiilor sale, acesta beneficiind de toate drepturile și garanțiile procedurale, fiind apărat prin instituirea unei cauțiuni de 10% din valoarea obiectului cererii sau de 5 milioane lei pentru cererile neevaluabile în bani, cauțiune menită să acopere eventualele daune cauzate acestuia prin suspendarea provizorie a executării silite.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în deciziile de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași argumente, Curtea reține că nu poate fi primită nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319¹ din Codul de procedură civilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 319¹ și ale art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Adrian Gabriel Rafail Anastasiu în Dosarul nr. 3.479/300/2006 al Judecătoriai Sectorului 2 București și de Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei în Dosarul nr. 1.096/C/2006 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 671

din 10 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și art. 305 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vergică Neculăescu în Dosarul nr. 4.368/civ/2005 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.368/civ/2005, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și 305 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de Vergică Neculăescu cu ocazia soluționării unui recurs formulat împotriva unei sentințe civile pronunțate de Judecătoria Câmpulung, având ca obiect o acțiune în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că „restrângerea nefirească a posibilității părții de a solicita și obține administrarea de probatorii în recurs, spre deosebire de calea de atac a apelului, contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și ale art. 24 alin. (1) din Constituție”. În ceea ce privește art. 304¹ din Codul de procedură civilă, care prevede că recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, iar instanța poate să examineze cauza sub toate aspectele, consideră că acesta încalcă Legea fundamentală, deoarece nu instituie o obligație, ci o facultate pentru instanțele de judecată de a cerceta pricina și sub aspectul temeiniciei.

Tribunalul Argeș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că recursul nu este o cale de atac devolutivă prin intermediul căreia cauza se rejudecă, ci un mijloc procedural prin care se realizează un examen al hotărârii atacate, sub aspectul legalității acesteia.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 16 și ale art. 24, și invocă, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 304¹ și 305 din Codul de procedură civilă sunt constituționale. În acest sens invocă jurisprudența instanței de contencios constituțional, și anume deciziile nr. 396/2005 și 351/2006.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304¹ și 305 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Vergică Neculăescu în Dosarul nr. 4.368/civ/2005 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 304¹ și 305 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

Art. 304¹: „*Recursul declarat împotriva unei hotărâri care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele.*”

Art. 305: „*În instanța de recurs nu se pot produce probe noi, cu excepția înscrisurilor, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.*”

Autorul excepției susține că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi și art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca și în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 351 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 25 mai 2006, Curtea a statuat că dispozițiile art. 304¹ și 305 din Codul de procedură civilă nu contravin prevederilor constituționale referitoare la egalitatea în fața legii și la dreptul la apărare.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 689

din 10 octombrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și art. 5
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2004 privind instituirea unor măsuri postprivatizare
la Societatea Comercială „Automobile Dacia” — S.A.**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2004 privind instituirea unor măsuri postprivatizare la Societatea Comercială „Automobile Dacia” — S.A., excepție ridicată de Sandu Ion Romică în Dosarul nr. 11.759/2004 al Judecătoriei Pitești.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 3 octombrie 2006, fiind consemnate în încheierea din acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în conformitate cu dispozițiile art. 57 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea la 10 octombrie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 11.759/2004, **Judecătoria Pitești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2004 privind instituirea unor măsuri postprivatizare la Societatea Comercială „Automobile Dacia” — S.A.**, excepție ridicată de Sandu Ion Romică într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulate de Societatea Comercială „Automobile Dacia” — S.A. Pitești și Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2004 încalcă art. 1 alin. (3) și (4), art. 16 alin. (2), art. 21 alin. (3), art. 108 alin. (1) și art. 124 alin. (1)—(3) din Constituție. Se consideră că dispozițiile legale criticate încalcă principiul separației puterilor în stat, întrucât Guvernul, ca organ de autoritate publică administrativă, a dispus asupra modului de soluționare a unui proces în curs de judecată, atât prin suspendarea executării silită, cât și prin încălcarea independenței autorității judecătorești. Se mai arată că este încălcat dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, prin introducerea, în mod ilegal, în cauză a unei persoane străine care tergiversează rezolvarea acesteia. Totodată, autorul excepției apreciază

că sunt încălcate limitele și condițiile emiterii legii de abilitare și este afectat regimul instituțiilor fundamentale ale statului.

Judecătoria Pitești apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că nu este încălcat principiul separației puterilor în stat, întrucât textul legal criticat este o normă de procedură și poate fi adoptat pe calea unei ordonanțe de urgență. Totodată, se consideră că nu sunt încălcate nici prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) și art. 124, în timp ce invocarea în susținerea excepției a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție nu prezintă relevanță.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere, Guvernul arată că textele legale criticate nu încalcă principiul separației puterilor în stat, întrucât Guvernul poate adopta norme procedurale prin emiterea unei ordonanțe de urgență, cu respectarea prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție. Se mai arată că dreptul la un proces echitabil nu este afectat, în niciun mod, prin subrogarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului în drepturile debitorului sau prin suspendarea executării silită până la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești. Totodată, se apreciază că nici prevederile constituționale referitoare la independența judecătorului și la înfăptuirea justiției nu sunt încălcate, întrucât judecătorul trebuie să se supună legii, iar legea este cea care prevede modalitatea de soluționare a cauzelor cu care instanța a fost investită.

De asemenea, nu sunt înfrânte nici dispozițiile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi, întrucât toți cei care se află în aceeași situație, îndeplinind condițiile ipotezei legii, vor fi tratați în mod egal de către judecătorul investit cu soluționarea cauzei.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că textele legale criticate sunt norme speciale de procedură derogatorii de la dreptul comun cu privire la executarea silită pornită în anumite litigii, iar legiuitorul, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale. Totodată, se arată că prevederile art. 1 alin. (3) și (4), precum și art. 108 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2004 privind instituirea unor măsuri postprivatizare la Societatea Comercială „Automobile Dacia” — S.A., publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 29 septembrie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 516/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.109 din 26 noiembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 2, respectiv pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 101/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 20 iulie 2005, aprobată prin Legea nr. 314/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.010 din 15 noiembrie 2005. Textele legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 4: *„(1) Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului dobândește calitate procesuală în toate procesele și cererile cu care sunt și vor fi investite instanțele judecătorești având ca obiect și care sunt în legătură cu sumele și pretențiile rezultate din executarea mandatului prevăzut la art. 1.*

(2) La cererea Societății Comerciale «Automobile Dacia» — S.A. sau din oficiu, instanța judecătorească sesizată cu soluționarea proceselor și cererilor prevăzute la alin. (1) va proceda la introducerea în cauză a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului în toate cazurile în care constată că cererea de chemare în judecată a fost formulată numai împotriva Societății Comerciale «Automobile Dacia» — S.A.»

— Art. 5: *„Prin derogare de la art. 403 și 404 din Codul de procedură civilă, contestația la executare formulată de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului sau de Societatea Comercială «Automobile Dacia» — S.A. împotriva executării silite pornite în temeiul hotărârii judecătorești date în procesele și cererile prevăzute la art. 4 alin. (1) suspendă executarea silită până la data la care hotărârea judecătorească dată asupra contestației rămâne irevocabilă potrivit legii.»*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (4) privind principiile generale de organizare a statului român, art. 16 alin. (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 108 alin. (1) privind actele Guvernului și art. 124 alin. (1)—(3) privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Textul art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2004 privind instituirea unor măsuri postprivatizare la Societatea Comercială „Automobile Dacia” — S.A. prevede, în esență, că Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului va dobândi, în mod obligatoriu, calitate procesuală în toate procesele și cererile cu care sunt și vor fi investite

instanțele judecătorești având ca obiect și care sunt în legătură cu sumele și pretențiile rezultate din executarea mandatului ce privește negocierea și semnarea unui act adițional de modificare și completare a Contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni nr. 4.072 din 2 iulie 1999, încheiat cu cumpărătorul Societății Comerciale „Automobile Dacia” — S.A., în timp ce art. 5 din aceeași ordonanță de urgență prevede suspendarea executării silite în cazul contestației la executare formulate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului sau de Societatea Comercială „Automobile Dacia” — S.A. împotriva executării silite pornite în temeiul hotărârii judecătorești date în procesele și cererile mai sus amintite, până la data la care hotărârea judecătorească dată asupra contestației rămâne irevocabilă potrivit legii.

Cele două texte legale criticate sunt norme speciale de procedură, derogatorii de la dreptul comun cu privire la executarea silită pornită în anumite litigii, iar legiuitorul, în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2004, Curtea constată că, în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 28 din 30 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 1 martie 2002, a statuat că, prin instituirea unor dispoziții legale referitoare la subrogare, nu este încălcat principiul separației puterilor în stat, întrucât nu este împiedicată în niciun mod desfășurarea cursului unui proces aflat pe rolul unei instanțe judecătorești sau executarea unei hotărâri judecătorești definitive. Astfel, în cauza de față, Curtea reține că adoptarea unei soluții legislative, derogatorii de la dreptul comun în materia intervenției terților în procesul civil, este justificată, în mod obiectiv și rațional, de necesitatea înlăturării consecințelor negative, apărute în etapa postprivatizare, care au fost generate de unele aspecte neprevăzute la încheierea contractului de privatizare a Societății Comerciale „Automobile Dacia” — S.A.

În consecință, Curtea constată că este fără suport afirmația autorului excepției potrivit căreia, în cauză, este introdusă, în mod ilegal, o persoană străină de aceasta, situație care ar avea ca rezultat tergiversarea rezolvării litigiului.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2004, Curtea observă că, în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 367 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 19 august 2005, a reținut că nu orice intervenție a puterii legiuitoare cu privire la desfășurarea unor procese aflate în curs de soluționare încalcă de principiu prevederile constituționale, chiar Codul de procedură civilă prevăzând cazuri de suspendare legală a judecății unor cauze.

Prin Decizia nr. 529 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.025 din 18 noiembrie 2005, Curtea a stabilit că instituirea anumitor restricții, impuse de rațiuni evidente, în valorificarea dreptului creditorului nu înseamnă negarea posibilității acestuia de a și-l realiza, tot așa cum instituirea unor termene pentru introducerea unei acțiuni sau pentru exercitarea căilor de atac nu semnifică restrângerea accesului liber la justiție.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza *Burdov contra Rusiei, 2002*, de exemplu, a stabilit că, deși o autoritate statală nu ar putea să invoce lipsa de lichidități pentru a justifica refuzul de a executa o condamnare, în mod excepțional, se admite că o întârziere în executare ar putea fi justificată de circumstanțe speciale, chiar dacă regula este aceea a executării într-un termen rezonabil. Dar această întârziere nu trebuie să se eternizeze, astfel încât să aducă atingere substanței înseși a dreptului protejat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în acest sens, sunt și cazurile *Di Pede contra Italiei, 1996*, *Zappia contra Italiei, 1996*, și *Immobiliare Saffi contra Italiei, 1999*).

Având în vedere considerentele expuse mai sus și raportând situația în cauză la acestea, Curtea reține că, în speță, există posibilitatea executării silită a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului cu privire la o creanță, care are un quantum foarte mare și cu privire la care instanțele judecătorești, datorită unui ciclu procesual destul de contradictoriu, încă nu s-au pronunțat printr-o hotărâre definitivă și irevocabilă. Prin executarea imediată a creanței, astfel cum se arată în Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2005, se poate ajunge la prejudicierea însemnată a bugetului de stat, prin eventuala obligare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului de a plăti din bugetul propriu orice sumă pretinsă de domnul Sandu Ion Romică în legătură cu inovația „tabla exterioară capotă spate cu eleron înglobat la automobilele Dacia“. În consecință, Curtea constată că această stare de fapt excepțională a justificat adoptarea soluției legislative contestate, iar eventuala întârziere a executării creanței până la data la care hotărârea judecătorească dată asupra contestației la executare rămâne irevocabilă potrivit legii este în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului amintită mai sus.

Așadar, Curtea constată că, în cauză, executarea silită a creanțelor care au ca obiect și care sunt în legătură cu sumele și pretențiile rezultate din executarea mandatului prevăzut la art. 1 din ordonanța de urgență nu este anulată, ci numai suspendată până la data la care hotărârea judecătorească dată asupra contestației la

executare rămâne irevocabilă potrivit legii, fără ca acest lucru să aducă însăși atingere posibilității obiective de realizare a creanței.

Curtea reține că instituirea unor asemenea reguli de procedură nu echivalează cu încălcarea principiului separației puterilor în stat, întrucât aceste norme asigură numai buna desfășurare a judecății și nicidecum nu impun adoptarea unei anumite soluții de către instanța de judecată. Numai aceasta din urmă rămâne a decide asupra litigiului aflat pe rolul său, textul în cauză neimpunând nicio soluție cu privire la dezlegarea pricinii.

În consecință, nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (4), art. 21 alin. (3) și art. 124 din Constituție și nici a exigențelor prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, Curtea constată că adoptarea unei asemenea soluții legislative derogatorii de la dreptul comun a fost justificată, în mod obiectiv și rațional, și, în consecință, nu se poate susține încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, întrucât egalitatea nu presupune uniformitate, iar, în acest caz, legiuitorul avea dreptul a impune un tratament juridic derogatoriu, având în vedere situația de fapt specială a Societății Comerciale „Automobile Dacia“ — S.A.

Curtea reține că adoptarea unor asemenea norme procedurale printr-o ordonanță de urgență nu este de natură să încalce prevederile art. 108 alin. (1) din Constituție, dimpotrivă, acest text constituțional consacră posibilitatea Guvernului de a adopta ordonanțe, fie de urgență, fie în baza unei legi speciale de abilitare.

Invocarea în susținerea excepției a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție nu este relevantă, întrucât textul respectiv consacră un principiu general care stă la baza statului român, iar nu un drept, astfel că acest principiu nu poate fi considerat a fi încălcat decât, eventual, în măsura încălcării unuia din drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, garantate de Constituție, sau a vreunui alt text constituțional relevant sub aspectul conținutului art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2004 privind instituirea unor măsuri postprivatizare la Societatea Comercială „Automobile Dacia“ — S.A., excepție ridicată de Sandu Ion Romică în Dosarul nr. 11.759/2004 al Judecătoriei Pitești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 694

din 17 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) lit. b), art. 93 alin. (1), art. 94 alin. (1) lit. a) și art. 99 alin. (5) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, precum și a dispozițiilor art. 123 pct. 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	—	președinte
Nicolae Cochinescu	—	judecător
Aspazia Cojocaru	—	judecător
Kozsokár Gábor	—	judecător
Acsinte Gaspar	—	judecător
Petre Ninosu	—	judecător
Ion Predescu	—	judecător
Șerban Viorel Stănoiu	—	judecător
Tudorel Toader	—	judecător
Antonia Constantin	—	procuror
Mihaela Senia Costinescu	—	magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) lit. b), art. 93 alin. (1), art. 94 alin. (1) lit. a), art. 99 alin. (5) și art. 122 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Silviu Gospodaru în Dosarul nr. 1.353/F/2005 al Tribunalului Neamț — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) lit. b), art. 93 alin. (1) și art. 99 alin. (5) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, ca inadmisibilă, a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. a), ca devenită inadmisibilă, iar în ceea ce privește dispozițiile art. 122 pct. 3 din Legea nr. 64/1995, preluate de art. 123 pct. 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, concluziile sunt de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.353/F/2005, **Tribunalul Neamț — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) lit. b), art. 93 alin. (1), art. 94 alin. (1) lit. a), art. 99 alin. (5) și art. 122 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului**, excepție ridicată de Silviu Gospodaru.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate reprezintă o gravă încălcare a dreptului la recuperarea creanțelor de natură salarială, persoanele care dețin astfel de creanțe fiind discriminate în raport cu alți creditori, titulari ai altor categorii de creanțe.

Tribunalul Neamț — Secția comercială și contencios administrativ apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că, în urma abrogării Legii nr. 64/1995 prin Legea nr. 85/2006, numai dispozițiile art. 122 pct. 3 au fost preluate de noua lege, respectiv de art. 123 pct. 2, însă, întrucât instanța nu a indicat textul constituțional presupus a fi încălcat de norma criticată, excepția cu acest obiect este nemotivată. În ceea ce privește restul prevederilor criticate, acestea au fost abrogate, astfel încât critica de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91 alin. (3), art. 93 alin. (1), art. 94 alin. (1) lit. a), art. 99 alin. (5) și art. 122 pct. 3 din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

Ulterior sesizării Curții, Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului a fost abrogată prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, și, ca urmare:

— art. 122 pct. 3 a fost preluat de art. 123 pct. 2: *„Creanțele vor fi plătite, în cazul falimentului, în următoarea ordine: [...]”*

2. creanțele izvorâte din raportul de muncă;”;

— art. 94 alin. (1) lit. a) a fost abrogat.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încălcă prevederile constituționale ale art. 16 care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor.

1. În ceea ce privește dispozițiile art. 91 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, Curtea constată că acestea nu există în cuprinsul actului normativ criticat și, prin urmare, consideră excepția astfel formulată ca fiind lipsită de obiect.

2. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (1) și art. 99 alin. (5) din Legea nr. 64/1995, Curtea observă că, la momentul sesizării sale de către Tribunalul Neamț — Secția comercială și contencios administrativ, acestea nu mai erau în vigoare, fiind abrogate prin Legea nr. 249/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 28 iulie 2005. Față de această situație, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea Constituțională poate decide numai asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe în vigoare, astfel încât excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile susmenționate este inadmisibilă.

3. Ulterior sesizării Curții, Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului a fost abrogată prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, unele dintre dispozițiile criticate fiind preluate, cu modificări, iar altele fiind abrogate.

a) Astfel, în ceea ce privește prevederile art. 122 pct. 3 din Legea nr. 64/1995, devenite, potrivit noii reglementări, art. 123 pct. 2, Curtea Constituțională urmează a se pronunța asupra constituționalității dispozițiilor legale, în noua lor redactare, întrucât soluția legislativă este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că scopul Legii nr. 85/2006 este, potrivit art. 2, instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență, fie prin restructurarea și continuarea activității debitorului, fie prin

lichidarea unor bunuri din averea acestuia, fie printr-o combinație a celor două variante de reorganizare.

Procedura insolvenței reglementată de Legea nr. 85/2006 este una specială, prin care nu se urmărește, ca în dreptul comun, stabilirea existenței unui drept de creanță și a obligației corelative de plată, ci executarea unor creanțe exigibile față de un debitor care, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori sau atunci când se dovedește că debitorul nu va putea plăti la scadență datoriile exigibile angajate cu fondurile bănești disponibile la data scadenței.

Textul art. 123 din Legea nr. 85/2006, care prevede ordinea de plată a creanțelor, în cazul falimentului, nu cuprinde, în sine, vreo măsură de natură a contraveni prevederilor constituționale privind egalitatea în drepturi a cetățenilor. Astfel, ordinea de preferință reglementată este destinată să ocrotească drepturile titularilor de creanțe în funcție de natura juridică a acestora, ordonarea categoriilor de creanțe realizându-se în considerarea unor criterii obiective și rezonabile, întemeiate pe argumente de protecție socială sau rațiuni social-economice, în deplină concordanță cu principiul constituțional al egalității în drepturi.

b) Referitor la dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, Curtea constată că acestea au fost abrogate de la data intrării în vigoare a Legii nr. 85/2006.

Față de această situație, devin aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, conform cărora Curtea Constituțională poate decide numai asupra actelor normative în vigoare. Constatând însă că, la data sesizării sale, Legea nr. 64/1995 era în vigoare, Curtea urmează să respingă excepția de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 alin. (3) lit. b), art. 93 alin. (1) și art. 99 alin. (5) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de Silviu Gospodaru în Dosarul nr. 1.353/F/2005 al Tribunalului Neamț — Secția comercială și contencios administrativ.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 94 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, excepție ridicată de același autor în același dosar.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 123 pct. 2 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.533/2003 privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar de mare viteză și a Hotărârii Guvernului nr. 850/2003 privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar convențional din România cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.533/2003 privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar de mare viteză, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 9 ianuarie 2004, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre are ca obiect stabilirea condițiilor care trebuie îndeplinite pentru realizarea interoperabilității pe teritoriul României, aferentă sistemului de transport feroviar transeuropean de mare viteză prevăzut în anexa nr. 1. Aceste condiții privesc proiectarea, construirea, punerea în funcțiune, modernizarea, înnoirea, exploatarea și întreținerea pentru părțile acestui sistem puse în funcțiune după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, precum și calificarea și condițiile de sănătate și siguranță ale personalului care participă la exploatarea sa.

(2) Îndeplinirea acestui obiectiv trebuie să conducă la definiția unui nivel optim de armonizare tehnică și să ofere posibilitatea:

a) de a facilita, îmbunătăți și dezvolta serviciile din transportul feroviar internațional pe teritoriul României și cu țări terțe;

b) de a contribui la crearea treptată a pieței interne de echipamente și servicii pentru construirea, exploatarea, reînnoirea și modernizarea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză;

c) de a contribui la interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză.“

2. La articolul 2, după litera n) se introduc șapte noi litere, literele o)–v), cu următorul cuprins:

„o) *parametru de bază* — orice condiție de reglementare, tehnică sau operațională, care este foarte importantă pentru interoperabilitate și necesită o decizie sau recomandare în conformitate cu procedura prevăzută la art. 21 alin. (2) din Directiva 96/48/CE privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 235 din 17 septembrie 1996, înainte de elaborarea proiectelor complete de STI;

p) *caz specific* — orice parte a sistemului feroviar transeuropean de mare viteză care necesită prevederi speciale în STI, fie temporar, fie definitiv, datorită restricțiilor geografice, topografice sau urbane ori restricțiilor care afectează compatibilitatea cu sistemul existent; acestea pot cuprinde în special liniile și rețelele feroviare izolate de restul teritoriului României, gabaritul de încărcare, ecartamentul sau distanța dintre șine;

r) *modernizare* — orice lucrare majoră de modificare a unui subsistem sau a unei părți a subsistemului, care

aduce o îmbunătățire la randamentul general al subsistemului;

s) *substituire în cadrul întreținerii* — orice înlocuire de părți componente cu părți care au o funcție și un randament identice în cadrul întreținerii preventive sau corective;

t) *reînnoire* — orice lucrare majoră de substituire a unui subsistem sau a unei părți a unui subsistem care nu modifică randamentul general al subsistemului;

u) *sistem feroviar existent* — structura alcătuită din infrastructuri feroviare, cuprinzând liniile și instalațiile fixe ale sistemului feroviar existent plus materialul rulant existent, de toate categoriile și originile, care circulă pe infrastructura respectivă;

v) *punere în funcțiune* — toate operațiunile prin care un subsistem este pus în starea sa proiectată de exploatare.“

3. Alineatele (1) și (3) ale articolului 5 vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Fiecare subsistem trebuie să fie prevăzut de o STI. În cazul în care este necesar, un subsistem poate fi prevăzut de mai multe STI, iar o STI poate stipula pentru mai multe subsisteme. Pentru luarea unei decizii de a elabora și/sau de a revizui o STI și selectarea sferei sale tehnice și geografice este necesar un mandat, STI urmând a fi elaborate în conformitate cu art. 6 alin. (1).

(3) În măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la art. 1, fiecare STI trebuie:

a) să indice sfera propusă de aplicabilitate, ca parte din rețeaua sau materialul rulant prevăzute în anexa nr. 1, subsistem ori parte dintr-un subsistem prevăzut în anexa nr. 2;

b) să prevadă cerințele esențiale pentru fiecare subsistem implicat și interfețele sale față de alte sisteme;

c) să stabilească specificațiile funcționale și tehnice care trebuie respectate de subsistem și interfețele sale față de alte sisteme. În cazul în care este necesar, aceste specificații pot varia în funcție de utilizarea subsistemului, de exemplu în funcție de categoriile de linii și/sau material rulant prevăzute în anexa nr. 1;

d) să determine părțile componente de interoperabilitate și interfețele care trebuie prevăzute de specificațiile europene, inclusiv standardele europene, care sunt necesare pentru a se realiza interoperabilitatea în cadrul sistemului feroviar transeuropean de mare viteză;

e) să specifice, pentru fiecare caz luat în considerare, care sunt procedurile ce trebuie utilizate pentru evaluarea conformității sau aptitudinilor de utilizare a constituenților de interoperabilitate, pe de o parte, ori verificarea CE a

subsistemelor, pe de altă parte. Aceste proceduri trebuie să se bazeze pe modulele definite în Decizia 93/465/CEE;

f) să indice strategia pentru implementarea STI. Este necesar să se specifice, în special, etapele care trebuie finalizate pentru a se realiza tranziția treptată de la situația existentă la situația finală când norma va fi conformitatea cu STI;

g) să indice, pentru personalul implicat, aptitudinile profesionale și condițiile de sănătate și siguranță în vigoare pentru exploatarea și întreținerea subsistemului, precum și pentru implementarea STI.“

4. După alineatul (5) al articolului 5 se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) STI pot face o trimitere explicită, identificată clar, la standardele sau specificațiile europene atunci când acest lucru este extrem de necesar în scopul îndeplinirii obiectivelor prezentei hotărâri. Într-un astfel de caz, aceste standarde sau specificații europene ori părțile respective din acestea sunt considerate anexe la respectiva STI și devin obligatorii din momentul în care se aplică STI. În lipsa standardelor sau specificațiilor europene și în așteptarea elaborării lor, se pot face trimiteri la alte acte normative identificate clar; într-un astfel de caz se fac trimiteri la documente care pot fi ușor accesibile și sunt din domeniul public.“

5. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) STI și modificările aduse ulterior STI se elaborează la nivel comunitar potrivit art. 6 din Directiva 96/48/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE.

(2) Începând cu data aderării la Uniunea Europeană, România, prin Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, participă la evaluarea prevăzută la art. 6 paragraful 4 din Directiva 96/48/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE, prin furnizarea datelor necesare.

(3) Începând cu data aderării la Uniunea Europeană, România, prin Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, are dreptul de a cere comitetului prevăzut la art. 21 din Directiva 96/48/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE, verificarea soluțiilor alternative și introducerea într-un raport anexat la proiectul STI a evaluării cost-beneficiu pentru aceste soluții alternative, în conformitate cu art. 6 paragraful 5 din aceeași directivă.

(4) Începând cu data aderării la Uniunea Europeană, România, prin Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, poate solicita comitetului prevăzut la art. 21 din Directiva 96/48/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE, reverificarea și actualizarea listei asociațiilor și organismelor prevăzute la art. 6 paragraful 7 din aceeași directivă.“

6. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) România poate să nu aplice una sau mai multe STI, inclusiv cele privind materialul rulant, în următoarele cazuri și împrejurări:

a) pentru un proiect de linie nouă, de reînnoire ori de modernizare a unei linii existente sau pentru oricare element prevăzut la art. 1 alin. (1), aflat într-un stadiu avansat de finalizare ori făcând obiectul unui contract în curs de executare la momentul publicării respectivelor STI;

b) pentru orice proiect privind reînnoirea sau modernizarea unei linii existente, dacă gabaritul de încărcare, ecartamentul, spațiul dintre șine sau tensiunea electrică aferentă instalațiilor de electrificare din aceste STI nu sunt compatibile cu cele ale liniei existente;

c) pentru orice proiect de reînnoire, extindere sau modernizare a unei linii existente, dacă aplicarea respectivelor STI ar compromite viabilitatea economică a proiectului și/sau compatibilitatea sistemului feroviar din România;

d) în cazul în care după un accident sau dezastru natural, condițiile de redresare rapidă a rețelei nu permit, din punct de vedere economic ori tehnic, aplicarea parțială sau totală a respectivei STI.

(2) În toate cazurile, România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, notifică în prealabil Comisiei Europene intenția de a deroga și îi comunică acesteia un dosar cu STI sau părțile de STI pe care nu dorește să le aplice, precum și cu specificațiile corespondente pe care dorește să le aplice. România aplică deciziile și eventualele recomandări luate de Comisia Europeană în aceste cazuri.“

7. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Pe teritoriul României nu se admite interzicerea, restrângerea sau împiedicarea punerii pe piață a constituenților de interoperabilitate pentru utilizarea lor în cadrul sistemului de transport feroviar de mare viteză, dacă aceștia îndeplinesc prevederile prezentei hotărâri. Nu se pot solicita, în special, verificări care au fost deja efectuate în cadrul procedurii pentru declarația de conformitate CE sau de aptitudini de utilizare.“

8. Alineatele (2) și (3) ale articolului 10 vor avea următorul cuprins:

„(2) Toți constituenții de interoperabilitate sunt supuși procedurii de evaluare a conformității și de aptitudini de utilizare indicată în respectiva STI și sunt însoțiți de certificatul respectiv.

(3) Se consideră că un constituent de interoperabilitate întrunește cerințele esențiale dacă acesta respectă condițiile prevăzute în respectiva STI sau specificațiile europene elaborate pentru respectarea acestor condiții.“

9. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — În cazul în care România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, consideră că specificațiile utilizate direct sau indirect pentru scopurile prezentei hotărâri nu respectă cerințele esențiale, se poate decide retragerea parțială ori totală a specificațiilor respective din publicațiile care le cuprind sau modificarea acestora, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 21 alin. (2) din Directiva 96/48/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE, după constituirea comitetului înființat conform Directivei 98/34/CE a Parlamentului European și Consiliului din data de 22 iunie 1998 privind procedura de furnizare a informațiilor în domeniul standardelor și regulamentelor tehnice și al regulilor privind serviciile de informare a societății.“

10. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, înființată conform prevederilor Legii nr. 55/2006 privind siguranța feroviară, autorizează punerea în funcțiune a subsistemelor structurale care alcătuiesc sistemul feroviar transeuropean de mare viteză și sunt amplasate sau exploatate pe teritoriul României. În acest scop, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română ia toate măsurile adecvate pentru a se asigura că aceste subsisteme pot fi date în folosință numai dacă sunt proiectate, construite și instalate astfel încât să nu compromită respectarea cerințelor esențiale care le privesc, atunci când sunt integrate în sistemul feroviar transeuropean de mare viteză. Autoritatea de Siguranță Feroviară Română verifică, în special,

compatibilitatea acestor subsisteme cu sistemul în care sunt integrate.

(2) Autoritatea de Siguranță Feroviară Română verifică, atunci când subsistemele sunt puse în funcțiune și la perioade regulate după aceea, dacă acestea sunt exploatate și întreținute în conformitate cu cerințele esențiale care le privesc. În acest scop, se utilizează procedurile de evaluare și verificare prevăzute în STI structurale și funcționale respective.

(3) În cazul reînnoirii sau modernizării, administratorul infrastructurii feroviare sau operatorul de transport feroviar trimite Autorității de Siguranță Feroviară Română un dosar cu descrierea proiectului. Autoritatea de Siguranță Feroviară Română analizează acest dosar și, luând în considerare strategia de implementare indicată în STI aplicabilă, decide dacă dimensiunea lucrărilor impune o nouă autorizare a punerii în funcțiune în înțelesul prezentei hotărâri. Este necesară o nouă autorizare a punerii în funcțiune de fiecare dată când nivelul de siguranță generală a subsistemului în cauză poate fi afectat de lucrările planificate.

(4) Atunci când Autoritatea de Siguranță Feroviară Română autorizează punerea în funcțiune a materialului rulant, aceasta trebuie să se asigure că un cod de identificare alfanumeric este atribuit fiecărui vehicul. Acest cod trebuie marcat pe fiecare vehicul și trebuie înscris într-un registru național de înmatriculare pentru vehicule feroviare, care îndeplinește următoarele criterii:

a) respectă specificațiile comune definite la alin. (5);
b) este ținut și actualizat de Autoritatea de Siguranță Feroviară Română, care este independentă față de orice operator de transport feroviar;

c) au acces la registru Autoritatea de Siguranță Feroviară Română și Organismul de Investigare Feroviar Român prevăzute la art. 16 și, respectiv, art. 19 din Legea nr. 55/2006. La registru au acces, în baza unei solicitări legitime, și Consiliul de supraveghere prevăzut la art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 89/2003 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 8/2004, cu modificările ulterioare, Agenția Feroviară Europeană, operatorii de transport feroviar și administratorii de infrastructură feroviară.

(5) În cazul materialului rulant dat în folosință pentru prima dată într-o țară terță, România, prin autoritatea competentă, poate accepta vehiculele corect identificate în funcție de un sistem diferit de codificare. Cu toate acestea, dacă România a autorizat punerea în funcțiune a unor astfel de vehicule pe teritoriul său, trebuie să fie posibil să se obțină din registru datele prevăzute la alin. 6 lit. c)–e).

(6) Specificațiile comune pentru registru se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la art. 21 alin. (2) din Directiva 96/48/CE, pe baza proiectelor de specificații elaborate de Agenția Feroviară Europeană. Aceste proiecte de specificații cuprind: conținutul, formatul datelor, arhitectura funcțională și tehnică, modul de operare și reguli privind introducerea și consultarea datelor. Registrul cuprinde cel puțin următoarele informații:

a) informații privind declarația de verificare CE și organismul emitent;

b) informații privind registrul de material rulant prevăzut la art. 22¹;

c) datele de identificare ale proprietarului vehiculului sau ale chiriașului;

d) toate restricțiile privind utilizarea vehiculului;

e) datele pertinente de siguranță cu privire la programul de întreținere al vehiculului.“

11. **Articolul 15 va avea următorul cuprins:**

„Art. 15. — Pe teritoriul României nu se admite interzicerea, restrângerea sau împiedicarea construirii, punerii în funcțiune și exploatării subsistemelor de natură structurală, componente ale sistemului de transport feroviar de mare viteză, care satisfac cerințele esențiale relevante. În special nu se pot solicita verificări care au fost deja realizate în cadrul procedurii pentru «declarația de verificare CE».“

12. **După alineatul (2) al articolului 16 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) În lipsa STI și în cazurile în care a fost notificată o derogare conform art. 7, România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, trimite altor state membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene, pentru fiecare subsistem, o listă de reguli tehnice în vigoare pentru aplicarea cerințelor esențiale. Acest lucru se notifică în termen de 3 luni de la data aderării României la Uniunea Europeană și de fiecare dată când se modifică lista de reguli tehnice. Cu această ocazie, România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, desemnează și organismele care răspund de aplicarea, în cazul acestor reguli tehnice, a procedurii de verificare prevăzută la art. 18.“

13. **Articolul 17 va avea următorul cuprins:**

„Art. 17. — În cazul în care se constată că STI nu îndeplinesc în întregime cerințele esențiale, România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, poate sesiza comitetul prevăzut la art. 21 din Directiva 96/48/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE.“

14. **După articolul 17 se elimină titlul „Capitolul V — Organismul notificat“.**

15. **Articolul 18 va avea următorul cuprins:**

„Art. 18. — (1) În vederea stabilirii declarației de verificare CE, autoritatea contractantă sau reprezentantul său autorizat invită organismul notificat pe care l-a ales în acest scop să aplice procedura de verificare CE, prevăzută în anexa nr. 6.

(2) Sarcina organismului notificat, însărcinat cu verificarea CE a unui subsistem, începe din etapa de proiectare și acoperă întreaga perioadă de construire până la etapa de recepție, înaintea punerii în funcțiune a subsistemului. Acestea vizează și verificarea interfețelor subsistemului în cauză în legătură cu sistemul în care este integrat, pe baza informațiilor disponibile în respectiva STI și în registrele definite la art. 22¹.

(3) Organismul notificat este responsabil cu întocmirea dosarului tehnic care trebuie să însoțească declarația de verificare CE. Acest dosar tehnic conține toate documentele necesare referitoare la caracteristicile subsistemului, precum și, dacă este cazul, toate documentele care certifică conformitatea constituenților de interoperabilitate. Dosarul conține, de asemenea, toate elementele referitoare la condițiile și limitele de utilizare, instrucțiuni de exploatare, de supraveghere continuă sau periodică, de reglaj și întreținere.“

16. **Articolul 19 va avea următorul cuprins:**

„Art. 19. — (1) Atunci când România constată, prin intermediul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, că un subsistem de natură structurală, stabilit de declarația de verificare CE, care însoțește dosarul tehnic, nu îndeplinește în întregime dispozițiile prezentei hotărâri și, în special, cerințele esențiale, poate să ceară să fie realizate verificări complementare.“

(2) România, pe baza inițiativei Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, informează imediat Comisia Europeană despre verificările complementare cerute, expunând motivele care stau la baza acestei cereri.“

17. După articolul 19 se introduce capitolul V cu următorul titlu:

**„CAPITOLUL V
Organismul notificat“**

18. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, notifică Comisiei Europene și celorlalte state membre ale Uniunii Europene organismele însărcinate cu efectuarea procedurii de evaluare a conformității sau a aptitudinilor de utilizare prevăzute la art. 13 și 18, indicând pentru fiecare dintre ele domeniul de competență și numărul de identificare obținut în prealabil de la Comisia Europeană. Evaluarea organismului care solicită să fie notificat prin cerere adresată Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului se face de o comisie de specialiști din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, numită prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului. Președintele comisiei este secretarul de stat cu atribuții în domeniul transportului feroviar, iar în componența comisiei trebuie numiți specialiști în domeniile de expertiză relevante; din comisie nu pot lipsi specialiști din domeniile: feroviar, integrare europeană, economic și juridic.

(2) România aplică criteriile prevăzute în anexa nr. 7 pentru evaluarea organismului care trebuie notificat. Organismele care satisfac criteriile de evaluare prevăzute în standardele europene relevante sunt prezumate ca răspunzând respectivelor criterii. Metodologia de evaluare a organismelor notificate se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Desemnarea ca organisme notificate se face prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, în care se precizează domeniul de competență al acestuia și care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) România își retrage acordul acordat unui organism care nu mai satisface criteriile prevăzute în anexa nr. 7 și informează imediat Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene. Retragera desemnării se face de către Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) În situația în care România constată că un organism notificat de un alt stat membru al Uniunii Europene nu satisface cerințele esențiale, comitetul prevăzut la art. 21 din Directiva 96/48/CE este sesizat pe această temă și își emite punctul de vedere într-un interval de 3 luni. Pe baza punctului de vedere al comitetului, Comisia Europeană informează statul membru în cauză despre toate modificările care sunt necesare pentru ca organismul notificat să își poată păstra statutul care i-a fost recunoscut.

(5) Reprezentanții României, desemnați de Organismul Notificat Feroviar Român înființat conform prevederilor Legii nr. 55/2006, pot lua parte în calitate de observator la activitatea grupului de coordonare a organismelor notificate, înființat de Comisia Europeană conform prevederilor Directivei 2004/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 pentru modificarea Directivei

Consiliului 96/48/CE privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional. Comisia Europeană și observatorii informează comitetul prevăzut la art. 21 din Directiva 96/48/CE cu privire la activitatea desfășurată în cadrul grupului de coordonare.“

19. După articolul 20 se introduce capitolul VI cu următorul titlu:

**„CAPITOLUL VI
Comitetul“**

20. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Participarea României la activitatea comitetului prevăzut la art. 21 din Directiva 96/48/CE este asigurată de reprezentanții Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.“

21. După articolul 21 se introduc două noi articole, articolele 21¹ și 21², cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. — (1) România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, poate solicita Comisiei Europene să mandateze elaborarea unei STI pentru un subiect suplimentar, dacă acesta privește un subsistem prevăzut în anexa nr. 2.

(2) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 21 alin. (2) din Directiva 96/48/CE, comitetul adoptă, pe baza propunerii Comisiei Europene, un program de lucru corespunzător obiectivelor Directivei 96/48/CE și ale Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind interoperabilitatea sistemului feroviar convențional transeuropean.

Art. 21². — Anexele nr. 2–6 la Directiva 96/48/CE, care vor fi modificate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 21 alin. (2) din Directiva 96/48/CE, vor fi transpuse în legislația națională.“

22. După articolul 21² se introduce capitolul VII cu următorul titlu:

**„CAPITOLUL VII
Dispoziții finale și sancțiuni“**

23. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Toate deciziile luate de organele competente în aplicarea prezentei hotărâri privind evaluarea de conformitate sau a aptitudinilor de utilizare a constituțiilor de interoperabilitate, verificarea subsistemelor care formează sistemul de transport feroviar de mare viteză, precum și deciziile luate în aplicarea art. 11, 12, 17 și 19 trebuie motivate temeinic. Ele sunt notificate cât mai curând posibil părților interesate, cu indicarea căilor de atac prevăzute de legislația în vigoare și a termenelor la care aceste acțiuni trebuie introduse.“

24. După articolul 22 se introduce un nou articol, articolul 22¹, cu următorul cuprins:

„Art. 22¹. — (1) Autoritatea Feroviară Română — AFER asigură publicarea și actualizarea anuală a unui registru de infrastructură și a unui registru de material rulant. Aceste registre indică caracteristicile principale ale fiecărui subsistem sau parte de subsistem implicată, de exemplu parametrii de bază și corelarea acestora cu caracteristicile prevăzute de STI aplicabile. În acest scop, fiecare STI indică în mod exact informațiile care trebuie incluse în registrele de infrastructură și de material rulant.

(2) Copiile acestor registre sunt trimise statelor membre ale Uniunii Europene vizate și Agenției Feroviare Europene și vor fi puse, pentru consultare, la dispoziția părților interesate, incluzând cel puțin agenții economici profesioniști din sector.“

25. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — Dispozițiile corespunzătoare utilizării constituenților de interoperabilitate și punerii în funcțiune și exploatare a subsistemelor conform prezentei hotărâri vor fi puse în aplicare la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri. România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, informează Comisia Europeană, până la data aderării la Uniunea Europeană, despre adoptarea acestei hotărâri.“

26. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Încălcarea prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați.“

27. După articolul 24 se introduc trei noi articole, articolele 25, 26 și 27, cu următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Constituie contravenții și se sancționează astfel:

a) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1), cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea utilizării și introducerii pe piață a constituenților de interoperabilitate în cauză;

b) nerespectarea prevederilor art. 9, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (5) lit. b), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 15, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(2) Sancțiunile se aplică și persoanelor juridice.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de control împuternicite prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(4) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data încheierii acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constatatork făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 26. — Contravențiilor prevăzute la art. 20 alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 27. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.“

28. După articolul 27 se introduce următoarea mențiune:

„Prezenta hotărâre transpune Directiva Consiliului 96/48/CE privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 235 din 17 septembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare.“

29. Anexa nr. 1 se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.**30. Anexa nr. 2 se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.****31. La anexa nr. 3, după subpunctul 2.4.3 se introduce un nou subpunct, subpunctul 2.4.4, cu următorul cuprins:****„2.4.4. Control**

Trenurile trebuie echipate cu un dispozitiv de înregistrare. Datele colectate de acest dispozitiv și procesarea informațiilor trebuie armonizate.“

32. Punctul 2 al anexei nr. 7 va avea următorul cuprins:

„2. Organismul și personalul însărcinat să efectueze verificarea trebuie să execute operațiunile de verificare cu cea mai mare integritate profesională și cea mai mare competență tehnică și trebuie să fie libere de orice presiuni și stimulente, îndeosebi de ordin financiar, care pot să

influențeze decizia lor sau rezultatele verificării lor, în special de cele care vin din partea unor persoane sau grupuri de persoane interesate de rezultatele verificărilor. În special, organismul și personalul care răspund de verificări trebuie să fie independente din punct de vedere funcțional față de Autoritatea de Siguranță Feroviară Română desemnată să emită autorizațiile de punere în funcțiune conform prezentei hotărâri, precum și față de Organismul de Licențe Feroviare Român și Organismul de Investigare Feroviar Român, înființate conform Legii nr. 55/2006 privind siguranța feroviară.“

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 850/2003 privind interoperabilitatea sistemului de transport feroviar convențional din România cu sistemul de transport feroviar convențional transeuropean, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 23 iulie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:**„HOTĂRÂRE****privind interoperabilitatea sistemului feroviar convențional“****2. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre are ca obiectiv îndeplinirea condițiilor pentru realizarea interoperabilității pe teritoriul României a sistemului feroviar convențional transeuropean, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 1. Aceste condiții privesc proiectarea, construirea, punerea în funcțiune, modernizarea, reînnoirea, exploatarea și întreținerea părților acestui sistem care au fost date în folosință după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, precum și calificările profesionale și condițiile de sănătate și siguranță a personalului care contribuie la exploatarea și întreținerea sa.“

3. La articolul 1, partea introductivă a alineatului (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Îndeplinirea acestui obiectiv trebuie să conducă la definirea unui nivel optim de armonizare tehnică și să permită:“.

4. După alineatul (2) al articolului 1 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Sfera de aplicare a prezentei hotărâri se extinde progresiv pentru a cuprinde întregul sistem feroviar convențional, inclusiv accesul pe calea ferată la terminale și principalele instalații portuare care sunt utilizate sau pot fi utilizate de mai mult de un utilizator, cu excepția infrastructurii și materialului rulant prevăzut pentru o utilizare strict locală, istorică sau turistică ori a infrastructurii care este izolată din punct de vedere funcțional de restul sistemului feroviar, fără să se aducă atingere derogărilor de la aplicarea STI prevăzute la art. 7. Prezenta hotărâre se aplică părților de rețea care nu sunt încă prevăzute la alin. (1) începând cu data intrării în vigoare a STI corespunzătoare care urmează a fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 1 paragraful 3 din Directiva 2001/16/CE, astfel cum a fost modificată și completată de Directiva 2004/50/CE. România poate să nu aplice prevederile art. 1 paragraful 3 din directiva menționată, în cazul proiectelor care se află într-un stadiu avansat de execuție sau reprezintă obiectul unui contract în derulare atunci când grupul respectiv de STI este publicat.“

5. La articolul 2, literele p) și q) vor avea următorul cuprins:

„p) *modernizare* — orice lucrare majoră de modificare a unui subsistem sau a unei părți a unui subsistem care

aduce o îmbunătățire a randamentului general al subsistemului;

q) *reînnoire* — orice lucrare majoră de înlocuire a unui subsistem sau a unei părți a unui subsistem care nu modifică randamentul general al subsistemului;“.

6. La articolul 2, după litera s) se introduc două noi litere, literele t) și u), cu următorul cuprins:

„t) *substituire în cadrul întreținerii* — orice înlocuire de părți componente cu părți care au o funcție și un randament identice în cadrul întreținerii preventive sau corective;

u) *punere în funcțiune* — toate operațiunile prin care un subsistem este pus în starea sa proiectată de exploatare.“

7. Alineatul (1) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Fiecare subsistem trebuie să facă obiectul unei STI. Dacă este necesar, un subsistem poate face obiectul mai multor STI, iar o STI poate viza mai multe subsisteme. Pentru luarea unei decizii de a elabora și/sau revizui o STI și selectarea sferei sale tehnice și geografice este necesar un mandat, STI urmând a fi elaborate în conformitate cu art. 6 alin. (1).“

8. La articolul 5 alineatul (3), litera e) va avea următorul cuprins:

„e) să indice, în fiecare caz luat în considerare, care sunt procedurile ce trebuie utilizate pentru a evalua conformitatea sau aptitudinile de utilizare a constituenților de interoperabilitate, pe de o parte, sau verificarea CE a subsistemelor, pe de altă parte. Aceste proceduri se bazează pe modulele definite în Decizia 93/465/CEE.“

9. După alineatul (6) al articolului 5 se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) STI pot face o trimitere identificată clar și explicit la standardele sau specificațiile europene atunci când acest lucru este esențial pentru a îndeplini obiectivele prezentei hotărâri. În acest caz, standardele și specificațiile europene sau părțile respective sunt considerate anexe la respectivele STI și devin obligatorii în momentul în care se aplică STI. În lipsa unor standarde sau specificații europene și în așteptarea elaborării lor, se pot face trimiteri la alte acte normative identificate clar; în acest caz se fac trimiteri la documente care pot fi ușor accesibile și sunt din domeniul public.“

10. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) STI și modificările aduse ulterior STI se elaborează la nivel comunitar potrivit art. 6 din Directiva 2001/16/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE.

(2) Începând cu data aderării la Uniunea Europeană, România, prin Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, participă la evaluarea prevăzută la art. 6 paragraful 4 din Directiva 2001/16/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE, prin furnizarea datelor necesare.

(3) Începând cu data aderării la Uniunea Europeană, România, prin Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, are dreptul de a cere comitetului prevăzut la art. 21 din Directiva 2001/16/CE, verificarea soluțiilor alternative și introducerea într-un raport anexat la proiectul de STI a evaluării cost—beneficiu pentru aceste soluții alternative, în conformitate cu art. 6 paragraful 5 din aceeași directivă.

(4) Începând cu data aderării la Uniunea Europeană, România, prin Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, poate solicita comitetului prevăzut la art. 21 din Directiva 2001/16/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE, reverificarea și

actualizarea listei asociațiilor și organismelor prevăzute la art. 6 paragraful 7 din aceeași directivă.“

11. La articolul 7, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Prevederile uneia sau mai multor STI, adoptate de Comisia Europeană, inclusiv cele referitoare la materialul rulant, pot să nu fie aplicate pe teritoriul României în următoarele situații:“.

12. La articolul 7, literele a)—c) vor avea următorul cuprins:

„a) pentru un proiect de linie nouă, de reînnoire ori de modernizare a unei linii existente sau pentru orice element prevăzut la art. 1 alin. (1) aflat într-un stadiu avansat de finalizare ori făcând obiectul unui contract în curs de executare la momentul publicării respectivelor STI;

b) pentru orice proiect de modernizare sau reînnoire a unei linii existente, atunci când gabaritul, ecartamentul ori distanța dintre axele liniilor de cale ferată sau tensiunea electrică prevăzute de respectivele STI sunt incompatibile cu cele ale liniei existente;

c) pentru orice proiect referitor la reînnoirea, extinderea sau modernizarea unei linii existente, atunci când aplicarea respectivelor STI compromise viabilitatea economică a proiectului și/sau compatibilitățile sistemului feroviar existente în România;“.

13. Alineatele (2) și (3) ale articolului 10 vor avea următorul cuprins:

„(2) Toți constituenții de interoperabilitate sunt supuși procedurii de evaluare a conformității și aptitudinii de utilizare indicată în respectiva STI și sunt însoțite de declarația respectivă.

(3) Se consideră că un constituent de interoperabilitate îndeplinește cerințele esențiale dacă acesta respectă condițiile prevăzute în respectiva STI sau în specificațiile europene elaborate pentru respectarea acestor condiții.“

14. După alineatul (3) al articolului 10 se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Atunci când o specificație europeană nu este încă disponibilă în momentul adoptării unei STI și atunci când respectarea acestei specificații este o condiție esențială pentru garantarea interoperabilității, STI poate să facă referire la versiunea disponibilă cea mai avansată a proiectului specificației europene pe care trebuie să o respecte sau care să conțină tot proiectul ori numai o parte din acesta.“

15. Articolul 11 va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — În cazul în care România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, consideră că specificațiile utilizate direct sau indirect pentru scopurile Directivei 2004/50/CE nu respectă cerințele esențiale, se poate decide retragerea parțială sau totală a specificațiilor respective din publicațiile care le cuprind ori modificarea acestora, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 21 alin. (2) din Directiva 2001/16/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE, după consultarea comitetului înființat conform Directivei 98/34/CE a Parlamentului European și Consiliului din 22 iunie 1998 privind procedura de furnizare a informațiilor în domeniul standardelor și regulamentelor tehnice și al regulilor privind serviciile de informare a societății.“

16. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) În cazul în care se constată că un constituent de interoperabilitate, prevăzut în declarația de conformitate CE sau a aptitudinii de utilizare, introdus pe piață și utilizat pe teritoriul României conform destinației

sale, nu satisface cerințele esențiale, autoritatea competentă ia toate măsurile necesare pentru a-i restrânge domeniul de aplicare, pentru a-i interzice folosirea sau pentru a-l retrage de pe piață și informează imediat Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, mai ales dacă neconformitatea este datorată:

- a) unei nerespectări a cerințelor esențiale;
- b) unei aplicări greșite a specificațiilor europene, atunci când se bazează pe aplicarea acestor specificații europene;
- c) unei insuficiențe a specificației europene.

România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, informează imediat Comisia Europeană despre măsurile luate și arată motivele deciziei sale.

(2) În situația în care decizia prevăzută la alin. (1) este motivată de existența unei lacune în specificațiile europene, se aplică procedura prevăzută la art. 11. Atunci când un constituent de interoperabilitate prevăzut în declarația de conformitate CE se dovedește a fi neconform, România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, ia măsurile adecvate împotriva celui care a stabilit declarația și informează și celelalte state membre ale Uniunii Europene.“

17. Alineatul (3) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„(3) Autoritatea Feroviară Română — AFER verifică la punerea în funcțiune și apoi periodic faptul că aceste subsisteme sunt exploatate și întreținute conform cerințelor esențiale specifice lor. În acest scop se utilizează procedurile de evaluare și verificare prevăzute de STI structurale și funcționale respective.“

18. Alineatul (4) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul unei reînnoiri sau modernizări, administratorul infrastructurii sau operatorul de transport feroviar prezintă Autorității de Siguranță Feroviară Română un dosar cu descrierea proiectului. Autoritatea de Siguranță Feroviară Română analizează acest dosar și, luând în considerare strategia de implementare indicată în STI aplicabilă, decide dacă importanța lucrărilor impune o nouă autorizare a punerii în funcțiune în înțelesul prezentei hotărâri. O autorizare nouă a punerii în funcțiune este necesară de fiecare dată când nivelul de siguranță generală a subsistemului respectiv poate fi afectat de lucrările planificate. Dacă o nouă autorizație este solicitată, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română decide în ce măsură este necesar ca STI să fie aplicate proiectului. România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, notifică decizia sa Comisiei Europene și celorlalte state membre interesate.“

19. După alineatul (4) al articolului 14 se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Dacă Autoritatea de Siguranță Feroviară Română autorizează punerea în funcțiune a materialului rulant, aceasta trebuie să se asigure că un cod de identificare alfanumeric este atribuit fiecărui vehicul. Acest cod trebuie marcat pe fiecare vehicul și trebuie înscris într-un registru național de înmatriculare pentru vehicule feroviare, care îndeplinește următoarele criterii:

- a) respectă specificațiile comune definite la alin. (6);
- b) este ținut și actualizat de Autoritatea de Siguranță Feroviară Română care este independentă față de operatorii de transport feroviar;
- c) au acces la registru Autoritatea de Siguranță Feroviară Română și Organismul de Investigare Feroviar Român prevăzute la art. 16 și, respectiv, la art. 19 din Legea nr. 55/2006 privind siguranța feroviară. La registru

au acces, în baza unei solicitări legitime, și Consiliul de supraveghere prevăzut la art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 89/2003 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 8/2004, cu modificările ulterioare, Agenția Feroviară Europeană, operatorii de transport feroviar și administratorii de infrastructură feroviară.

În cazul materialului rulant pus în funcțiune pentru prima dată într-o țară terță, România poate accepta vehiculele corect identificate în funcție de un sistem diferit de codificare. Cu toate acestea, dacă România a autorizat punerea în funcțiune a unor astfel de vehicule pe teritoriul său, trebuie să fie posibil să se obțină din registru datele respective, prevăzute la alin. (6) lit. c), d) și e).

(6) Specificațiile comune pentru registru se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la art. 21 alin. (2) din Directiva 2001/16/CE, pe baza proiectelor specificațiilor elaborate de Agenția Feroviară Europeană. Aceste proiecte de specificații cuprind: conținutul, formatul datelor, arhitectura funcțională și tehnică, modul de operare și reguli privind introducerea și consultarea datelor. Registrul cuprinde cel puțin următoarele informații:

- a) informații privind declarația de verificare CE și organismul emitent;
- b) informații privind registru de material rulant;
- c) datele de identificare ale proprietarului vehiculului sau ale chirieșului;
- d) toate restricțiile privind utilizarea vehiculului;
- e) datele pertinente de siguranță cu privire la programul de întreținere a vehiculului.“

20. După alineatul (2) al articolului 16 se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În lipsa STI și în cazurile în care a fost notificată o derogare conform art. 7, România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, trimite altor state membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene, pentru fiecare subsistem, o listă de reguli tehnice în vigoare pentru implementarea cerințelor esențiale. Acestea se notifică în termen de 3 luni de la data aderării României la Uniunea Europeană și apoi de fiecare dată când se modifică lista de reguli tehnice. Cu această ocazie România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, desemnează și organismele care răspund de aplicarea, în cazul acestor reguli tehnice, a procedurii de verificare prevăzute la art. 18.“

21. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — În cazul în care se constată că STI nu satisfac în întregime cerințele esențiale, România, pe baza inițiativei Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, poate sesiza comitetul prevăzut la art. 21 din Directiva 2001/16/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE.“

22. După articolul 17 se elimină titlul „Capitolul V — Organismul notificat“.

23. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În vederea stabilirii declarației de verificare CE, autoritatea contractantă sau reprezentantul său oficial invită organismul notificat pe care l-a ales în acest scop să aplice procedura de verificare CE prevăzută în anexa nr. 6.

(2) Sarcina organismului notificat, însărcinat cu verificarea CE a unui subsistem, începe din etapa de proiectare și acoperă întreaga perioadă de construire până la etapa de recepție, înaintea punerii în funcțiune a subsistemului. Ea vizează de asemenea verificarea

interfețelor subsistemului respectiv în raport cu sistemul în care este încorporat, bazându-se pe informațiile disponibile în STI relevantă și în registrele prevăzute la art. 24.

(3) Organismul notificat este responsabil cu întocmirea dosarului tehnic care trebuie să însoțească declarația de verificare CE. Acest dosar tehnic conține toate documentele necesare referitoare la caracteristicile subsistemului, precum și, dacă este cazul, și toate documentele care certifică conformitatea constituenților de interoperabilitate. Dosarul conține de asemenea toate elementele referitoare la condițiile și limitele de utilizare, instrucțiunile de întreținere, de supraveghere continuă sau periodică, de reglaj și întreținere.“

24. Articolul 19 va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) În cazul în care România, prin autoritatea competentă, constată că un subsistem de natură structurală, prevăzut în declarația de verificare CE însoțită de dosarul tehnic, nu satisface în întregime dispozițiile prezentei hotărâri și mai ales cerințele esențiale, poate cere să fie realizate verificări suplimentare.

(2) România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, informează imediat Comisia Europeană despre verificările suplimentare cerute, prezentând motivele care le justifică.“

25. După articolul 19 se introduce capitolul V cu următorul titlu:

*„CAPITOLUL V
Organismul notificat“*

26. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, notifică Comisiei Europene și celorlalte state membre ale Uniunii Europene organisme în sarcinate cu efectuarea procedurii de evaluare a conformității sau a aptitudinilor de utilizare prevăzute la art. 13 și 18, indicând pentru fiecare dintre ele domeniul de competență și numărul de identificare obținut în prealabil de la Comisia Europeană. Comisia Europeană publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene lista organismelor cu numărul lor de identificare, precum și domeniile de competență și îi asigură actualizarea. Evaluarea organismului care solicită să fie notificat prin cerere adresată Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului se face de o comisie de specialiști din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, numită prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului. Președintele comisiei este secretarul de stat cu atribuții în domeniul transportului feroviar, iar în componența comisiei trebuie numiți specialiști în domeniile de expertiză relevante; din comisie nu pot lipsi specialiști din domeniile: feroviar, integrare europeană, economic și juridic.

(2) România aplică criteriile prevăzute în anexa nr. 7 pentru evaluarea organismului care trebuie notificat. Organismele care satisfac criteriile de evaluare prevăzute în standardele europene relevante sunt prezumate ca răspunzând respectivelor criterii. Metodologia de evaluare a organismelor notificate se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Desemnarea ca organisme notificate se face prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, în care se precizează domeniul de competență al acestuia și care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) România își retrage acordul acordat unui organism care nu mai satisface criteriile prevăzute în

anexa nr. 7 și informează imediat Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene. Retragerea desemnării se face de către Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) În situația în care România constată că un organism notificat de un alt stat membru al Uniunii Europene nu satisface criteriile relevante, comitetul prevăzut la art. 21 din Directiva 2001/16/CE este sesizat pe această temă și își emite punctul de vedere într-un interval de 3 luni. Pe baza punctului de vedere al comitetului, Comisia Europeană informează statul membru în cauză despre toate modificările care sunt necesare pentru ca organismul notificat să își poată păstra statutul care i-a fost recunoscut.

(5) Reprezentanții României, desemnați de Organismul Notificat Feroviar Român înființat conform prevederilor Legii nr. 55/2006, pot lua parte în calitate de observator la activitatea grupului de coordonare a organismelor notificate, înființat de Comisia Europeană conform prevederilor Directivei 2004/50/CE. Comisia Europeană și observatorii informează comitetul prevăzut la art. 21 din Directiva 2001/16/CE cu privire la activitatea desfășurată în cadrul grupului de coordonare.“

27. După articolul 20 se introduce capitolul VI cu următorul titlu:

*„CAPITOLUL VI
Comitetul și programul de lucru“*

28. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Participarea României la activitatea comitetului prevăzut la art. 21 din Directiva 2001/16/CE este asigurată de reprezentanții Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.“

29. După articolul 21 se introduc două noi articole, articolele 21¹ și 21², cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. — România aplică recomandările de implementare privind Directiva 2001/16/CE, adoptate de Comisia Europeană conform prevederilor art. 21¹ din Directiva 2001/16/CE.

Art. 21². — Anexele nr. 2—6 la Directiva 2001/16/CE, care vor fi modificate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 21 alin. (2) din Directiva 2001/16/CE, vor fi transpuse în legislația națională.“

30. Articolul 22 se abrogă.

31. Articolul 23 va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — În conformitate cu art. 23 din Directiva 2001/16/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE, România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, poate solicita comitetului prevăzut la art. 21 din Directiva 2001/16/CE să mandateze elaborarea unei STI pentru un subiect suplimentar, dacă acesta are legătură cu un subsistem prevăzut în anexa nr. 2.“

32. După articolul 23 se introduce capitolul VII cu următorul titlu:

*„CAPITOLUL VII
Registre ale infrastructurii și ale materialului rulant“*

33. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Autoritatea Feroviară Română — AFER va asigura publicarea și actualizarea anuală a registrelor infrastructurii și ale materialului rulant. Aceste registre

trebuie să prezinte caracteristicile principale pentru fiecare subsistem sau parte a subsistemului, de exemplu parametrii de bază, și corelația lor cu caracteristicile prescrise prin STI aplicabile. În acest scop, fiecare STI va preciza informațiile care trebuie să fie incluse în registrele infrastructurii și ale materialului rulant.

(2) Copiile acestor registre sunt trimise statelor membre ale Uniunii Europene implicate și Agenției Feroviare Europene și vor fi puse, pentru consultare, la dispoziție părților interesate, incluzând cel puțin operatorii economici profesionali din sector.“

34. După articolul 24, se introduce capitolul VIII cu următorul titlu:

*„CAPITOLUL VIII
Dispoziții tranzitorii“*

35. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — După adoptarea sistemului de referință prevăzut la art. 25 din Directiva 2001/16/CE, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 2004/50/CE, România, la inițiativa Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, va informa comitetul prevăzut la art. 21 din Directiva 2001/16/CE asupra intenției de a adopta orice dispoziție națională sau de a dezvolta orice proiect pe teritoriul său, care diferă în raport cu sistemul de referință.“

36. După articolul 25 se introduce un nou capitol, capitolul IX, cu următorul titlu:

*„CAPITOLUL IX
Dispoziții finale și sancțiuni“*

37. După articolul 25 se introduc șase noi articole, articolele 26—31, cu următorul cuprins:

„Art. 26. — Toate deciziile luate în aplicarea prezentei hotărâri privind evaluarea de conformitate sau a aptitudinilor de utilizare a constituenților de interoperabilitate, verificarea constituenților sistemului de transport feroviar convențional transeuropean, precum și deciziile luate în aplicarea art. 11, 12, 17 și 19 sunt temeinic motivate și într-o manieră precisă. Ele sunt notificate în cel mai scurt timp posibil părților interesate, cu indicarea căilor de atac prevăzute de legislația în vigoare și termenele la care aceste acțiuni trebuie introduse.

Art. 27. — (1) Dispozițiile corespunzătoare fiecărei STI vor fi puse în aplicare prin ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, conform modalităților proprii fiecărei STI. Adoptarea acestor dispoziții va conține o referire la prezenta hotărâre sau o astfel de referire cu ocazia publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană, toate ordinele ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului, prin care se preiau STI adoptate de Uniunea Europeană prin acte comunitare direct aplicabile conform legislației comunitare, se abrogă.

Art. 28. — Încălcarea prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați.

Art. 29. — (1) Constituie contravenții și se sancționează astfel:

a) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1), cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interzicerea utilizării și introducerii pe piață a constituenților de interoperabilitate în cauză;

b) nerespectarea prevederilor art. 9, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (5) lit. b), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 15, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(2) Sancțiunile se aplică și persoanelor juridice.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de control împuternicite prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

(4) În cazul în care subiectul activ al contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. c) este organismul desemnat sau agreat de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către minister.

(5) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

Art. 30. — Contravențiilor prevăzute la art. 29 alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 31. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.“

38. După articolul 31 se introduce următoarea mențiune:

„Prezenta hotărâre transpune toate prevederile aplicabile ale Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și Consiliului din 19 martie 2001 privind interoperabilitatea sistemului feroviar convențional transeuropean, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 110 din 20 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare.“

39. Anexa nr. 1 se înlocuiește cu anexa nr. 3 la prezenta hotărâre.

40. La anexa nr. 3, după punctul 2.4.3 se introduce un nou punct, punctul 2.4.4, cu următorul cuprins:

„2.4.4. Control

Trenurile trebuie echipate cu un dispozitiv de înregistrare. Datele colectate de acest dispozitiv și procesarea informațiilor trebuie armonizate.“

41. Punctul 2 al anexei nr. 7 va avea următorul cuprins:

„2. Organismul și personalul însărcinate să efectueze verificarea trebuie să execute operațiunile de verificare cu cea mai mare integritate profesională și cu cea mai mare competență tehnică și trebuie să fie libere de orice presiuni și stimulente, îndeosebi de ordin financiar, care pot să influențeze decizia lor sau rezultatele verificării lor, în special de cele care vin din partea unor persoane sau grupuri de persoane interesate de rezultatele verificărilor. În special, organismul și personalul care răspund de verificări trebuie să fie independente din punct de vedere funcțional față de autoritățile desemnate să emită autorizațiile de punere în funcțiune conform prezentei hotărâri, față de Organismul de Licențe Feroviare Român, Autoritatea de Siguranță Feroviară Română și față de Organismul de Investigare Feroviar Română, prevăzute de Legea nr. 55/2006 privind siguranța feroviară.“

Art. III. — (1) Ca măsuri tranzitorii se aplică prevederile art. 29 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată.

(2) După data aderării României la Uniunea Europeană, marcajul „CS“ din cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 1.533/2003 și al Hotărârii Guvernului nr. 850/2003 se înlocuiește cu marcajul „CE“.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2004/50/CE a Parlamentului European și Consiliului din 29 aprilie 2004 pentru modificarea Directivei Consiliului 96/48/CE privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar convențional transeuropean, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 164 din 30 aprilie 2004, și Rectificativul la Directiva 2004/50/CE a

Parlamentului European și Consiliului din 29 aprilie 2004 pentru modificarea Directivei Consiliului 96/48/CE privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar convențional transeuropean, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 220 din 21 iunie 2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul integrării europene,
Anca Daniela Boagiu

București, 1 noiembrie 2006.
Nr. 1.563.

ANEXA Nr. 1

(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.533/2006)

SISTEMUL FEROVIAȘ TRANSEUROPEAN DE MARE VITEZĂ

1. Infrastructura

Infrastructura sistemului feroviar transeuropean de mare viteză este infrastructura cu liniile care fac parte din rețeaua transeuropeană de transport, prevăzută în Legea nr. 203/2003 privind realizarea, dezvoltarea și modernizarea rețelei de transport de interes național și european, republicată, sau prevăzute în orice actualizare a acestei legi ca urmare a revizuirii.

Liniile de mare viteză cuprind:

- liniile special construite pentru mare viteză și echipate pentru viteze mai mari sau egale cu 250 km/h;
- liniile special modernizate pentru mare viteză și echipate pentru viteze de ordinul a 200 km/h;
- liniile special modernizate pentru mare viteză și care au caracteristici specifice ca urmare a restricțiilor topografice, reliefului sau mediului urban și pe care viteza trebuie adaptată de la caz la caz.

Această infrastructură cuprinde managementul traficului, sistemele de identificare a vehiculelor și de navigare: instalațiile tehnice pentru procesarea datelor și de telecomunicații, destinate serviciilor pentru călători pe

aceste linii pentru a se garanta exploatarea sigură și armonioasă a rețelei și un management eficient al traficului.

2. Materialul rulant

Materialul rulant prevăzut în prezenta hotărâre cuprinde trenurile proiectate să circule:

- pe liniile special construite pentru mare viteză, la o viteză de cel puțin 250 km/h, permițând în condiții potrivite atingerea unei viteze de peste 300 km/h;
- pe liniile prevăzute la pct. 1, dacă acest lucru este compatibil cu performanțele liniilor respective, la o viteză de ordinul a 200 km/h.

3. Compatibilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză

Calitatea serviciilor feroviare din Europa depinde, printre altele, de compatibilitatea perfectă dintre caracteristicile infrastructurii — în cel mai larg sens, adică părțile fixe ale tuturor subsistemelor implicate — și cele ale materialului rulant, inclusiv părțile componente la bord ale tuturor subsistemelor implicate. Nivelurile de randament, siguranța, calitatea serviciilor și costurile depind de această compatibilitate.

ANEXA Nr. 2

(Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.533/2003)

SUBSISTEME

1. Lista subsistemelor

În scopul prezentei hotărâri, sistemul care alcătuiește sistemul feroviar transeuropean de mare viteză poate fi împărțit în următoarele subsisteme:

a) domenii structurale:

- infrastructură;
- energie;
- control-comandă și semnalizare;
- exploatare și managementul traficului;
- material rulant, fie

b) domenii funcționale:

- întreținere;
- aplicații telematice pentru serviciile de transport de călători și mărfuri.

2. Domenii care trebuie prevăzute

Pentru fiecare subsistem lista de aspecte privind interoperabilitatea este indicată în mandatele pentru elaborarea STI acordate Agenției Feroviare Europene.

Conform art. 6 alin. (1) din hotărâre, aceste mandate se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la art. 21 alin. (2) din Directiva 96/48/CE privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză.

Dacă este necesar, lista de aspecte privind interoperabilitatea indicată în mandate este specificată de către Agenția Feroviară Europeană, în conformitate cu art.5 alin. (3) lit. c) din hotărâre.

SISTEMUL FEROVIAI TRANSEUROPEAN CONVENȚIONAL**1. Infrastructura**

Infrastructura sistemului feroviar transeuropean convențional este infrastructura cu liniile care fac parte din rețeaua transeuropeană de transport, prevăzută de Legea nr. 203/2003 privind realizarea, dezvoltarea și modernizarea rețelei de transport de interes național și european, republicată, sau prevăzute în orice actualizare a acestei legi ca urmare a revizuirii.

În scopul prezentei hotărâri, această rețea poate fi subîmpărțită pe următoarele categorii:

- liniile pentru transportul de călători;
- liniile pentru transportul mixt (călători și marfă);
- liniile special proiectate sau modernizate pentru transportul de mărfuri;
- nodurile feroviare în transportul de călători;
- nodurile feroviare în transportul de mărfuri, inclusiv terminalele intermodale;
- căile de conectare dintre elementele menționate mai sus.

Această infrastructură cuprinde managementul traficului, sistemele de identificare a vehiculelor și de navigare: instalațiile tehnice pentru procesarea datelor și telecomunicații destinate serviciilor din transportul de călători de mare distanță și transportul de mărfuri de pe rețea pentru a se garanta exploatarea sigură și armonioasă a rețelei și un management eficient al traficului.

2. Materialul rulant

Materialul rulant cuprinde toate vehiculele care pot circula pe toată rețeaua feroviară transeuropeană convențională sau pe o parte a acesteia, inclusiv:

- trenurile electrice și termice autopropulsate;
- unitățile cu tracțiune electrică sau termică;
- vagoanele de călători;
- vagoanele de marfă, inclusiv materialul rulant destinat să transporte camioane.

Se includ și echipamentele mobile pentru construcția și întreținerea infrastructurii feroviare, dar acestea nu reprezintă o prioritate.

Fiecare dintre categoriile de mai sus se subîmparte în:

- material rulant pentru uz internațional;
- material rulant pentru uz național.

3. Compatibilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional

Calitatea serviciilor feroviare din Europa depinde, printre altele, de compatibilitatea perfectă dintre caracteristicile infrastructurii — în cel mai larg sens, părțile fixe ale tuturor subsistemelor implicate — și cele ale materialului rulant, inclusiv părțile componente la bord ale tuturor subsistemelor implicate. Nivelurile de randament, siguranță, calitatea serviciilor și costurile depind de această compatibilitate.

4. Extinderea sferei de aplicare**1. Subcategoriile de linii și material rulant**

Pentru ca interoperabilitatea să fie însoțită de eficiența costurilor se pot elabora, dacă este necesar, mai multe subcategoriile ale tuturor categoriilor de linii și material rulant prevăzute în prezenta anexă.

Dacă este necesar, specificațiile funcționale și tehnice prevăzute la art. 5 alin. (3) pot varia în funcție de subcategorie.

2. Protecția costurilor

La analiza cost-beneficiu a măsurilor propuse se iau în considerare, printre altele, următoarele:

- costurile măsurii propuse;
- reducerea costurilor de capital pentru economiile de scară și mai buna utilizare a materialului rulant;
- reducerea costurilor de investiție și întreținere/exploatare pentru concurență sporită între producători și companiile de întreținere;
- beneficiile de mediu, datorate îmbunătățirilor tehnice ale sistemului feroviar;
- creșterea siguranței de exploatare.

În plus, această evaluare va indica impactul probabil pentru toți operatorii de transport feroviar și operatorii economici implicați.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind transmiterea unor drumuri forestiere și a terenurilor aferente acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Petroșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Petroșani, județul Hunedoara

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 9 alin. (1) și art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor drumuri forestiere, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Petroșani și în administrarea

Consiliului Local al Municipiului Petroșani, județul Hunedoara.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea terenurilor aferente drumurilor forestiere prevăzute la art. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al

statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Petroșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Petroșani, județul Hunedoara.

(2) Pentru terenurile forestiere prevăzute la alin. (1) Consiliul Local al Municipiului Petroșani asigură respectarea regimului silvic.

Art. 3. — Predarea-preluarea drumurilor forestiere prevăzute la art. 1 și a terenurilor aferente acestora prevăzute la art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,

Gheorghe Flutur

p. Ministrul administrației și internelor,

Mircea Nicu Toader,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.

Nr. 1.640.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
a drumurilor forestiere care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Petroșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Petroșani, județul Hunedoara

Nr. crt.	Denumirea bunului imobil	Persoana juridică de la care se transmite bunul imobil	Persoana juridică la care se transmite bunul imobil	Nr. de inventar la Regia Națională a Pădurilor — Romsilva	Indicativul drumului în amenajament	Lungime (km)	Valoarea de inventar — lei —	Nr. de inventar M.F.P.
1.	Drum forestier Roșia	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Municipiul Petroșani, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Petroșani	21.284	Ocolul Silvic Petroșani UP I u.a. 237 D	8,4	192.951	4.494
2.	Drum forestier Sălătruc	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Municipiul Petroșani, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Petroșani	10.735	Ocolul Silvic Petroșani UP VI u.a. 189 D	2,8	78.772	152.714

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
a terenurilor aferente drumurilor forestiere, care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al municipiului Petroșani și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Petroșani, județul Hunedoara

Nr. crt.	Amplasamentul terenului	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Localizarea terenului în cadastrul forestier	Suprafața (ha)	Nr. de inventar MFP	Codul de clasificare
1.	Municipiul Petroșani, județul Hunedoara	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Municipiul Petroșani, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Petroșani	Ocolul Silvic Petroșani UP I u.a. 237 D	5,5	1.364	8.04.02
2.	Municipiul Petroșani, județul Hunedoara	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Municipiul Petroșani, în administrarea Consiliului Local al Municipiului Petroșani	Ocolul Silvic Petroșani UP VI u.a. 189 D	1,7	1.364	8.04.02

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.069/2002
privind trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului și administrarea
Ministerului de Interne în proprietatea privată a municipiului Vaslui, județul Vaslui,
și administrarea Consiliului Local al Municipiului Vaslui**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Articolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.069/2002 privind trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului și administrarea Ministerului de Interne în proprietatea privată a municipiului Vaslui, județul Vaslui, și administrarea Consiliului Local al Municipiului Vaslui, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 727 din 4 octombrie 2002, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) La darea în folosință a spațiilor locative în baza unui nou protocol, Ministerul Administrației și Internelor redobândește dreptul de administrare asupra unui număr de apartamente în contul lucrărilor de investiții realizate din bugetul propriu.

(2) Spațiile în curs de execuție de la parter și mezanin, având suprafața construită de 324,10 m² și suprafața desfășurată de 587,35 m², precum și terenul aferent în cotă indiviză de 79,116 m² trec în administrarea Instituției Prefectului Județului Vaslui pentru a fi puse la dispoziție Serviciului Public Comunitar pentru Eliberarea și Evidența Pașapoartelor Simple al Județului Vaslui și a Serviciului Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatricularea Vehiculelor Vaslui.

(3) La terminarea lucrărilor spațiile de la alin. (2) se trec și se înscriu în domeniul public al statului pe baza procesului-verbal de recepție definitivă.“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Mircea Nicu Toader,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.
Nr. 1.642.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

**privind publicarea Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2006/31/PESC
de prelungire a măsurilor restrictive impuse Liberiei**

În baza art. 3 din Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale, în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2006/31/PESC*) de prelungire a măsurilor restrictive impuse Liberiei.

Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răzvan Ungureanu

București, 15 septembrie 2006.
Nr. 1.407.

*) Poziția comună este reprodusă în facsimil.

POZIȚIA COMUNĂ A CONSILIULUI UNIUNII EUROPENE 2006/31/PESC
din 23 ianuarie 2006
de prelungire a măsurilor restrictive impuse Liberiei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

Având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană și în special Articolul 15,

Întrucât,

- (1) În data de 10 februarie 2004, Consiliul a adoptat Poziția Comună 2004/137/PESC cu privire la măsurile restrictive împotriva Liberiei ⁽¹⁾ în vederea aplicării măsurilor impuse împotriva Liberiei prin Rezoluția Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite (RCSNU) 1521 (2003).
- (2) În data de 22 decembrie 2004, Consiliul a adoptat Poziția Comună 2004/902/PESC ⁽²⁾ de prelungire a termenului prevăzut de Poziția Comună 2004/137/PESC cu o perioadă suplimentară de 12 luni, în conformitate cu RCSNU 1579 (2004).
- (3) În lumina evoluției evenimentelor din Liberia, Consiliul de Securitate al ONU a adoptat în data de 20 decembrie 2005, Rezoluția 1647 (2005) de prelungire a măsurilor restrictive privind armamentul și deplasările impus prin RCSNU 1521 (2003) o perioadă suplimentară de 12 luni și în vederea prelungirii măsurilor restrictive privind diamantele și cheresteaua impuse prin RCSNU 1521 (2003) pe o perioadă suplimentară de șase luni.

(1) JO L 40, 12.2.2004, p. 35.

(2) JO L 379, 24.12.2004, p. 113.

- (4) Măsurile impuse prin Poziția Comună 2004/137/PESC trebuie prin urmare prelungite începând din data de 23 decembrie 2005, pentru ca RCSNU 1647 (2005) să-și producă efectele,

ADOPTĂ PREZENTA POZIȚIE COMUNĂ:

Articolul 1

1. Măsurile prevăzute de articolul 1 și 2 din Poziția Comună 2004/137/PESC se aplică pe o perioadă suplimentară de 12 luni, în cazul în care Consiliul nu decide altfel, conform unor Rezoluții viitoare ale Consiliului de Securitate al ONU.
2. Măsurile prevăzute de articolul 3 și 4 din Poziția Comună 2004/137/PESC se aplică pe o perioadă suplimentară de 6 luni, în cazul în care Consiliul nu decide altfel, conform unor Rezoluții viitoare ale Consiliului de Securitate al ONU.

Articolul 2

Prezenta Poziție Comună intră în vigoare la data adoptării sale.

Se aplică din data de 23 decembrie 2005 până în data 22 decembrie 2006.

Articolul 3

Prezenta Poziție Comună va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 23 ianuarie 2006.

Pentru Consiliu

Președinte

J. PRÖLL

OFERTA PRODUSE ȘI SERVICII ÎN FORMAT ELECTRONIC

A) *Abonamente în format electronic, monopost și multipost, cu motor de căutare (disponibil doar pentru Monitorul Oficial Partea I lb. română) după tipul documentului și index de termeni pentru căutare în text.*

Secțiune Monitor	Tarif monopost RON (TVA inclus)	
	Anul 2007	Lunar
Partea I și Partea I bis lb. română (doar numere incluse în abonament)	960	90
Partea I lb. maghiară	420	40
Partea a II-a	720	65
Partea a III-a	240	25
Partea a IV-a	1080	100
Partea a VI-a	900	85
Partea a VII-a	240	25
Breviar legislativ	40	
Ediții trilingve	250	

Tarif suplimentar multipost utilizator/luna (TVA inclus)	
1 - 5 utilizatori	35
6 - 39 utilizatori	28
40 - 99 utilizatori	21
>100 utilizatori	19

*** EXCLUSIV – baza de date este actualizată zilnic cu fișiere în formatul original al Monitorului Oficial**

B) *Colecții legislative ale Monitorului Oficial Partea I – VII pe CD sau DVD, cu motor de căutare (disponibil doar pentru Monitorul Oficial Partea I lb. română) după tipul actului și index de căutare în text.*

***NOU – colecția oferă cumpărătorilor opțiunea de abonare cu discount la forma electronică sau abonament gratuit 3 luni cu actualizare zilnică.**

Secțiune colecție	Preț/RON (TVA inclus)	
	cu discount 10% la abonamentul pe întreg anul 2007	cu abonament gratuit 3 luni
Partea I (1989-2006)	1400	1400
Partea a IV-a (2001-2006)	1700	1700
Partea a VI-a (2001-2006)	950	950
Alte părți	la comandă	

C) *Colecții tematice pe CD sau e-mail, cu cele mai importante domenii de interes legislativ (Codul Fiscal, Codul Muncii, Codul Penal, Codul Vamal, etc.)*

D) *Colecții trilingve pe CD sau email cu selecții de legi și reglementări din domenii de interes major*

E) *Repertoriul actelor normative din perioada dec 1989-ian 2007 pe CD - 75 RON*

F) *Selecții din Monitorul Oficial pe CD sau email 0.25 RON /pag*

Pentru informații suplimentare vă rugăm să accesați site-ul Monitorului Oficial la adresa : www.monitoruloficial.ro sau să ne contactați la tel : 021. 410.77.31, fax: 021.410.77.36 sau e-mail : multimedia@ramo.ro

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 121478